

Uspokojení oprávněného prostřednictvím doménového jména

Milan Trávníček

1. Úvod	114
2. Obecná část	114
2.1 Pojem doménového jména.....	114
2.2 Právní povaha doménového jména	114
2.3 Právní dispozice s doménovým jménem	116
2.4 Postavení vykonávacího řízení v civilním právu.....	118
2.5 Principy výkonu rozhodnutí	118
2.6 Způsoby vykonávacího řízení	118
2.7 Dílčí závěr	119
3. Postižení jiných majetkových práv	120
3.1 Předpoklady	120
3.2 Pravidla provádění exekuce postižením jiných majetkových práv.....	122
3.3 Rizika pro dražitele	127
4. Specifika správní a daňové exekuce	127
4.1 Vztah správní exekuce a daňové exekuce	127
4.2 Postup a specifika daňové exekuce	128
4.3 Dílčí závěr	129
5. Závěr	130
6. Literatura	130

Uspokojení oprávněného prostřednictvím doménového jména

Abstrakt

Článek se zabývá tím, zda lze de lege lata uspokojit peněžitou pohledávku věřitele postižením práva dlužníka k doménovému jménu. Pro ty účely se článek nutně zabývá definováním právní povahy doménového jména, analýzou dotčených právních ustanovení občanského soudního řádu a exekučního řádu. Podrobněji popisuje postup, jakým může být právo k doménovému jménu postiženo. Zabývá se též možností dlužníka bránit se tomuto postupu. V závěrečné části práce se článek věnuje právním specifikům daňové a správní exekuce.

Klíčová slova

doménové jméno, výkon rozhodnutí, exekuce, exekutor, peněžitá pohledávka, jiné majetkové právo, dražba, postižení práv, sdružení CZ.NIC, daňová exekuce, správní exekuce

Abstract

The article answers the question „Is it possible and legal according to Czech law to execute a ruling through sale of domain name?“ In theoretical part the article deals with the legal nature of domain name. In the next part of thesis it analyzes legal provisions, law n. 99/1963 Sb. and n. 120/2001 Sb. and we define relationship between these two provisions. The article describes the process of sale of domain name and explains the ways how to prevent the possibility of execution. In the last part of the article we think about the specifics of tax execution and administrative execution.

Key words

domain name, enforcement, executor, financial claim, property right, auction, association CZ.NIC, z. s. p. o., tax execution, administrative execution

Mgr. Milan Trávníček

travnicек.milan@gmail.com

Mgr. Milan Trávníček úspěšně ukončil magisterské studium na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v roce 2010. Během studia se zajímal zvláště o oblast mezinárodního práva soukromého. V rámci XI. ročníku studentské vědecké odborné činnosti v sekci soukromého práva uspěl s nejlepší prací na téma „Kolizní režim bezdůvodného obohacení“. Při zahraničním studijním pobytu na Université de Bourgogne v Dijonu na toto téma navázal a následně obhájil diplomovou práci na téma „Bez důvodné obohacení v mezinárodním právu soukromém“. Po ukončení studia pracuje jako advokátní koncipient v advokátní kanceláři JUDr. Daniely Trávníčkové v Blansku. Letos rovněž úspěšně ukončil bakalářské studium na Fakultě informatiky Masarykovy univerzity obor Informatika ve veřejné správě. Ve svém volném čase se zabývá návrhem a implementací vlastních desktopových a webových aplikací zejména pro advokátní praxi.

1. Úvod

Na občanské soudní řízení lze nahlížet jako na dvě vzájemně nezávislé části, kterými jsou fáze nalézací a vykonávací. V posledních letech roste význam fáze vykonávací.

K získání exekučního titulu vede cesta časově náročná a věřitelé mnohdy na nákladech vynakládají srovnatelně vysokou částku, jakou je vymáhaná částka samotná. O to více tedy věřitelé zvažují, zda se jim vymáhání pohledávek vůbec vyplatí – resp. zda existuje reálná naděje, že jejich pohledávky mohou být z majetku dlužníka uhrazeny.

Vykonávací řízení v posledních dvou desetiletích doznalo značných změn. Od stavu, kdy výkon rozhodnutí prováděly pouze samy obecné soudy, přes více jak desetiletou praxi koexistence výkonu rozhodnutí realizovaného obecnými soudy, a exekučního řízení prováděného soudními exekutory, právní řád dospěl do takového bodu vývoje, že v dnešní době v drtivé většině případů již nelze postupovat přes výkon rozhodnutí, ale pouze přes soudní exekuci, kterou již obecné soudy nenařizují, vydávají pouze pověření exekutora. Došlo tak k výraznému zvýšení autonomie soudních exekutorů.

Nucené vymožení peněžité pohledávky se děje dvěma způsoby – buď postižením majetku povinného, nebo postižením prostředků, které povinný teprve nabude (typicky mzda/plat/důchod). Mezi nejčastěji postižovaný majetek patří peněžité pohledávky u finančních ústavů, movitosti, nemovitosti nebo finanční pohledávky za třetími osobami. Vhodnost toho kterého způsobu provedení exekuce se liší případ od případu. Pokud je vymáhaná pohledávka tři miliony a povinný vlastní nemovitost obdobné hodnoty, může být vhodnější prodat nemovitost a nepostihovat finanční účty povinného. Naopak pokud je vymáhána tisícikorunová pohledávka, prodej nemovitosti nebude tím nejvhodnějším řešením.

V případech, kdy je povinný zcela nesolventní nebo není provedení exekuce výše uvedenými způsoby vhodné, přichází v úvahu přemýšlet o dalších způsobech provedení exekuce. Jsou jimi například postižení obchodního podílu společníka v obchodní společnosti nebo prodej cenných papírů. Tato práva se vyznačují tím, že jde o majetková práva, která jsou převoditelná na druhého.

V této souvislosti se nabízí otázka, co vlastně brání postižení práv k doménovému jménu v exekučním řízení? Z praxe víme, že tímto způsobem soudní exekutoři nepostupují (prozatím neznáme jediný případ), v odborné literatuře se tímto způsobem uspokojení oprávněného dle našeho zjištění nikdo dosud nezabýval, ani judikatura se k této problematice nevyjadřuje.

S ohledem na neexistenci výše uvedených pramenů jsme elektronickou cestou oslovili se svými dotazy ohledně zkoumaného předmětu sdružení CZ.NIC, z. s. p. o. (dále jen „sdružení CZ.NIC“) se žádostí o udělení souhlasu ke zveřejnění jejich názorů k tomuto tématu a jejich případných zkušeností s touto problematikou. Sdružení CZ.NIC, resp. jejich práv-

nička Mgr. Zuzana Průchová Durajová, nám na naše dotazy obratem odpověděla (sdělení ze dne 22. 2. 2013) a udělila souhlas s jejich zveřejněním, a proto tyto názory k některým otázkám citujeme, přestože nedokážeme přesně označit pramen takové citace.

Budeme se tedy zabývat tím, zda je možné *de lege lata* uspokojit finanční pohledávku oprávněného postižením práv povinného k doménovému jménu.

2. Obecná část

2.1 Pojem doménového jména

Rozbor řešené problematiky započneme tím, že definujeme pojem „doménové jméno“. Na doménové jméno se dá nahlížet z technického nebo uživatelského hlediska. Z hlediska technického je doménové jméno jedinečné označení konkrétního počítače v síti, při vzájemné komunikaci mezi počítači v síti je toto označení vyjadřováno numericky (například 147.251.48.1). Primárním účelem doménového jména je tedy zajištění funkce identifikační. Pojetím běžného uživatele je používání numerického vyjádření doménového jména dosti nepraktické, protože takové označení není snadno zapamatovatelné, proto je namísto numerického vyjádření užíváno znakové podoby (například fi.muni.cz).¹ Možnost vyjádřit numerickou podobu v podobě slovní je užitečné hlavně z toho důvodu, že doménové jméno slovně vyjádřené může sloužit k účelům propagačním, vyhledávacím, informačním a soutěžním. Vhodně zvolené doménové jméno vykonává propagační funkci efektivněji a může být také snadněji zapamatovatelné či častěji vyhledávané, proto jeho reálná hodnota bude ve srovnání s jinými doménovými jmény vyšší, protože subjektům v hospodářské soutěži může poskytnout konkurenční výhodu (druhotný účel).²

Pro účely tohoto článku budeme za předmět zkoumání pokládat druhý stupeň doménového jména jako celku, tj. tzn. domény³, neboť ty podléhají registraci u příslušné instituce přidělující doménové jména a mohou samy o sobě vykonávat funkci prvotní (tedy identifikaci konkrétního počítače v síti) a také funkce druhotné.⁴

2.2 Právní povaha doménového jména

Myslíme si, že je obecně známé, že žádný český právní předpis komplexně neurčuje, co to doménové jméno je, a ani neřeší právní povahu doménového jména. Mnohé zahraniční právní řády zvláštní právní úpravu doménových jmen také neznají. Někteří autoři si i pokládají otázku, zda se dá označit tato neexistence právních norem vydávaných státem za mezeru v právu, přičemž

1 Asi nikdo krom některých zaměstnanců a studentů FI MU pochopitelně nezadá do prohlížeče adresu 147.251.48.1, pokud se chce připojit k fi.muni.cz.

2 PELIKÁNOVÁ, Radka; ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2. S. 13-14.

3 Například google.cz.

4 PELIKÁNOVÁ, Radka; ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2. S. 15.

na ni nedávají zcela jasnou odpověď, neboť odpověď je odvislá od subjektivního hodnocení. Zároveň ale dospívají k závěru, že se tato problematika velmi rychle vyvíjí, proto by nebylo vhodné ji legislativně kazuisticky upravovat, a že právní otázky týkající se doménových jmen lze zpravidla řešit na základě obecných právních institutů.⁵

Právní charakter doménového jména je tedy třeba definovat již existujícími právními instituty. Často se hovoří o vlastníku doménového jména. I když je takové pojmenování lákavé (neboť obecně každý tuší, koho takto chceme nazvat), takové označení je zcela nesprávné, protože doménová jména nemohou být předmětem vlastnického práva, neboť to nejsou věci v právním smyslu.⁶ Na tomto závěru je právní doktrína i česká judikatura ve shodě. Nejvyšší soud například uvádí:

„V otázce první žalovanou tvrzeného ‚vlastnictví domén‘ se dovolací soud ztotožňuje se závěrem odvolacího soudu uvedeným v jeho rozsudku (blíže viz str. 7 rozsudku odvolacího soudu, včetně odkazů na odborné publikace): ‚Vzhledem k soukromoprávní povaze smluvně získaného práva k doménovému jménu (v právním řádu nijak neupravenému), právní teorie jednotně odmítla názor, že právo k doméně je právem vlastnickým, neboť nejde o věc v právním smyslu, jde v podstatě jen o slovní či jinak přijatelné vyjádření kódové technické identifikace počítače, příp. skupiny počítačů v síti. Shodně se smluvními podmínkami, jež přihlašovatel doménového jména ve smluvním vztahu k registrátorovi akceptuje, lze uvažovat o držitelích domény a jejího označení–doménového jména. Neobstojí proto obrana argumentující nedotknutelností vlastnického práva.‘ Dovolací soud k tomu navíc dodává, že pojmu ‚držitel doménového jména‘ se používá i např. v Nařízení Komise (ES) č. 874/2004 ze dne 28. 4. 2004, kterým se stanoví obecná pravidla pro zavádění a funkce domény nejvyšší úrovně .eu a zásady, jimiž se řídí registrace, dále např. v Pravidlech registrace doménových jmen v ccTLD .cz (bod 1.2.8 Držitel).“⁷

Proti tomuto rozhodnutí byla podána ústavní stížnost, která u Ústavního soudu vedena pod sp. zn. III. ÚS 2912/2012. O ústavní stížnosti dle informací veřejně dostupných na internetu nebylo dosud rozhodnuto.

Vlastnické právo je chráněno článkem 11 Listiny základních práv a svobod. To, že doménové jméno nemůže být věcí v právním smyslu, má svůj dopad v tom, že se nelze domáhat jeho ochrany dle Listiny základních práv a svobod (má to své důsledky pro případné řízení před Ústavním soudem). Dle Pelikánové a Čermáka nemůže být předmětem věcných práv k věcem cizím, tzn. předmětem práva zástavního, zadržovacího, předkupního, a nemůže být předmětem věcným bře-

men.⁸ Dle našeho názoru tato informace však není zcela přesná z toho důvodu, že nejenom věci v právním smyslu mohou být předmětem zástavního práva (příkladem uveďme třeba pohledávku), takže jen z toho důvodu, že právo k doménovému jménu není věcí v právním smyslu, nelze učinit obecný závěr, že nemůže být předmětem zástavního práva.

Dále se dá uvažovat o zařazení doménových jmen mezi tzv. zvlášť chráněné nehmotné statky, jako jsou například vynálezy, autorská díla, ochranné známky atd. Absolutní povaha těchto práv vyplývá vždy z konkrétního právního předpisu (příp. je dovozeno judikaturou). Jak již bylo výše zmíněno, doménová jména nejsou žádným právním předpisem zvlášť upravena a ani z obecných právních institutů k takovému závěru o jejich absolutní povaze dospět nelze, zejména protože se nevyznačují tzv. potenciální ubiquitous⁹, a to z toho důvodu, že doménové jméno může být užíváno pouze jednou osobou, a to držitelem doménového jména. Doménová jména tedy za zvlášť chráněné nehmotné statky označit nelze.¹⁰ Přestože se dle doktríny nejedná v případě doménových jmen o práva absolutní, tedy jedná se o práva relativní, což ostatně potvrzuje též právnička sdružení CZ.NIC Zuzana Průchová Durajová, nelze jim upřít to, že bez vůle osoby, pro niž bylo doménové jméno registrováno, jsou všechny ostatní osoby z registrace a užívání doménového jména vyloučeny. Obdobně jako vlastník věci tak mají tyto osoby výlučnou možnost doménové jméno užívat, zrušit, převést na jinou osobu apod.¹¹

Práva k doménovým jménům vznikají na základě smlouvy mezi přihlašovatelem doménového jména a registrátorem, který je z pohledu práva soukromou osobou. Jedná se o synallagmatický vztah, obsahem takové smlouvy je smluvně založené právo a nárok přihlašovatele doménového jména vůči registrátorovi na udržování registrace doménového jména v platnosti za sjednaných podmínek a na druhé straně například právo registrátora na úplatu za poskytování těchto služeb.¹²

Smlouvy týkající se doménových jmen mají povahu inominátních smluv¹³, pro které se použijí ustanovení § 51 zákona č. 40/1964 Sb., nebo ustanovení § 269 zákona č. 513/1991 Sb., pokud bude vyhověno požadavkům § 261 a § 262 téhož zákona. V praxi se jedná zejména o smlouvu o registraci doménového jména, smlouvu

8 PELIKÁNOVÁ, Radka; ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2. S. 44.

9 Schopnost být kdykoliv a na jakémkoliv místě současně i následně vnímán a užíván neomezeným množstvím subjektů.

10 PELIKÁNOVÁ, Radka; ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2. S. 46-47.

11 PELIKÁNOVÁ, Radka; ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2. S. 48-49.

12 PELIKÁNOVÁ, Radka; ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2. S. 50-51.

13 „U nepojmenovaných smluv určují obsah smlouvy její účastníci, kteří si upraví vzájemná práva a povinnosti, jež tvoří obsah smlouvy, která je právním důvodem jejich vzniku. Teprve není-li v určité otázce účastníky nic smluvněno, použijí se na závazkový právní vztah, vzniklý z nepojmenované smlouvy, analogicky ta zákonná ustanovení, která upravují závazkový právní vztah obsahem a účelem nejbližší.“ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 9. 2009, sp. zn. 33 Cdo 1977/2007. In: *Codexis Academia* [právní informační systém]. ATLAS consulting s.r.o. [cit. 8. 2. 2013].

5 PELIKÁNOVÁ, Radka; ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2. S. 25, 29.

6 PELIKÁNOVÁ, Radka; ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2. S. 44.

7 Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 04. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010. In: *Codexis Academia* [právní informační systém]. ATLAS consulting s.r.o. [cit. 1. 11. 2012].

o převodu doménového jména a smlouvu o spolupráci mezi jednotlivými registrátory. Zásada smluvní volnosti v tomto ohledu by měla zejména znamenat, že žádná ze stran nesmí být donucena k uzavření smlouvy, měla by existovat volnost při určení obsahu smlouvy (i když v praxi dochází k uzavírání pouze adhezních smluv¹⁴). Ani osoba registrující ani registrátor tedy nemůže být donucen takovou smlouvu uzavřít, pokud nechce.¹⁵

Doménovému jménu však nelze upřít určitou majetkovou hodnotu. Poplatek za roční registraci národní domény .cz postupně rok od roku klesá. V roce 2012 se roční poplatek u registrátorů pohyboval v rozmezí 100 – 200 Kč bez DPH.¹⁶ Již vynaložením finančních prostředků na registraci doménového jména tedy jejímu držiteli svědčí jisté majetkové právo.

Skutečnou hodnotu doménového jména však netvoří registrační poplatek, ale zejména samotné znění doménového jména. Tato cena se odvíjí od mnoha faktorů, přičemž cenu doménového jména mohou zvyšovat či snižovat například následující specifika: počet znaků v doméně (čím kratší doména je, tím lépe je zapamatovatelná, snižuje se pravděpodobnost překlepů při zadání, proto čím kratší je, tím bývá dražší), vyložitelnost domény (lepší je srozumitelné slovo, než shluk znaků), návštěvnost domény (některé názvy jsou tzn. *type in* – uživatel je zkusí zadat do adresy prohlížeče, aniž by použil vyhledávač), hledanost klíčových slov v doméně (některá slova se vyhledávají častěji, než jiná slova – jejich přítomnost v doménovém jménu zvyšuje její cenu), koncovka (pro české domény má největší hodnotu .cz, až za ní jsou .com, .info, .eu, .net), cenu ovlivňuje i prodej obdobných domén na trhu (zájemce má s čím cenu srovnat a podle toho se i rozhodnout), historie, resp. stáří doménového jména (čím je doménové jméno starší, tím spíše je indexováno ve vyhledávacích, a může být proto výš ve výsledcích vyhledávání; je již obecně známé a používané), shoda doménového jména s ochrannou známkou jiného subjektu případně s firmou (tj. obchodním názvem) či jménem známé osobnosti (nabyvatel oprávnění k držbě takového doménového jména se může dostat do konfliktu s právy osoby, které například svědčí právo k ochranné známce – to může spíše devalvovat cenu takové domény) a podobně.¹⁷ Cenu doménového jména je možné určit znaleckým posudkem, a to znalcem v oboru kybernetika.¹⁸

Pokud není doména věcí ani zvláště chráněným nehmotným statkem, zbývá doménové jméno zařadit do kategorie jiných majetkových hodnot při vědomí toho, že tento pojem není v zákoně výslovně definován.

14 To znamená formulářových smluv, kde se vyplňují jen identifikační údaje účastníka a ten nemá v podstatě vliv na smlouvě cokoliv změnit.

15 PELIKÁNOVÁ, Radka; ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2. S. 179.

16 KUDLÁČEK, Luboš. Doména .CZ opět zlevňuje. *NETzin.cz: Magazín o Internetu a webu* [online]. 2. 2. 2012 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.netzin.cz/2012/domena-cz-opet-zlevnuje.php>

17 Jakou hodnotu má vaše doména? *Marketer* [online]. 7. 4. 2008 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://marketer.cz/20080407-jakou-hodnotu-ma-vase-domena/>

18 Znalecké posudky. *Soudní znalec IT, znalecký posudek software – Mgr. Martin Ludma – Znalecké posudky*. [online]. 2011 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.martinludma.cz/znalecke-posudky>

V případě *jiné majetkové hodnoty* se musí jednat o hodnotu majetkovou a zároveň se musí jednat o jiný předmět, než věc v právním smyslu, byt, nebytový prostor nebo právo. Uvedené znaky jsou tedy v souladu s výše uvedeným výkladem naplněny.¹⁹ Ostatně stejný názor zastávají také další autoři^{20, 21} a také sdružení CZ.NIC, které na svých stránkách přímo uvádí:

„Doménové jméno lze považovat za tzv. jinou majetkovou hodnotu, či za subjektivní právo držitele doménového jména vyplývající z uzavřené smlouvy o registraci doménového jména. Doménové jméno či právo k němu tedy může být předmětem zástavy. Zástavní právo vznikne uzavřením písemné smlouvy, není-li v ní uvedeno jinak. Existenci zástavního práva CZ.NIC nezapisuje do registru doménových jmen. Úprava vzájemných práv a povinností je zcela v kompetenci smluvních stran. CZ.NIC upozorňuje, že nemá žádnou pravomoc řešit mezi smluvními stranami případné spory ze zástavních smluv.“²²

2.2.1 Dílčí závěr

Lze tedy zjednodušeně uzavřít, že doménové jméno lze popsat jako jedinečnou identifikaci konkrétního místa v počítačové síti, jeho podoba může být jednak numerická a jednak znaková (lze vyjádřit oběma způsoby), přičemž z pohledu našeho zkoumání je nejdůležitější ono znakové vyjádření, to je totiž jako doménové jméno obecně vnímáno a ono také přímo ovlivňuje jeho majetkovou hodnotu.

Vedle toho jsme dospěli k závěru, že doménové jméno není věcí v právním smyslu a je z hlediska českého práva tzv. jinou majetkovou hodnotou.

2.3 Právní dispozice s doménovým jménem

Držitelé doménových jmen mohou svá práva k doménovým jménům převádět na jiné subjekty (budoucí držitele doménových jmen) nebo mohou registraci doménového jména zrušit.²³

Postup převodu doménových jmen řeší *Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD.cz* (dále jen „Pravidla“), vydávaná sdružením CZ.NIC, konkrétně v článku pátém ve znění od 1. 12. 2012. Dle nich je registrátor oprávněn podat pokyn ke změně držitele doménového jména na písemnou žádost držitele a budoucího držitele

19 MALIŠ, Petr. Právní povaha doménových jmen - I. díl. *Právo IT* [online]. 9. 4. 2010 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.pravoit.cz/article/pravni-povaha-domenovych-jmen-i-dil>

20 EMR, David; KROFT Michal. Přejete si zastavit doménové jméno?

Epravo.cz - Sbírka zákonů, judikatura, právo [online]. 22. 10. 2001 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/prejete-si-zastavit-domenove-jmeno-15260.html?mail>

21 SEHNÁLEK, David. Právní povaha doménového jména. *ITprávo - server o internetovém a počítačovém právu* [online]. 20. 5. 2003 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?task=1&cx=132115>

22 Často kladené dotazy. CZ.NIC, z. s. p. o. *CZ.NIC* [online]. 2012 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.CZ.NIC/page/383/>

23 Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz: platná od 1. 12. 2012. In: *CZ.NIC* [online]. 2011 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: http://www.CZ.NIC/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20121201.pdf

(registrátor musí získat souhlas od budoucího držitele s aktuální verzí Pravidel).²⁴ Dále dle článku 16.3. Pravidel platí cit. (doslovně):

„Sdružení CZ.NIC zruší delegaci a nebo registraci Doménového jména, Doménové jméno převede na jinou osobu a pozastaví možnost převodu Doménového jména na jinou osobu, pokud tak stanoví vykonatelné soudní nebo správní rozhodnutí nebo výrok rozhodce či rozhodčího soudu, a to i v případě, že sdružení CZ.NIC samo nebylo účastníkem řízení, ve kterém bylo takové rozhodnutí vydáno.“²⁵

Pravidla jiný způsob převodu doménového jména na jinou osobu neuvádějí.

Sdružení CZ.NIC na svých stránkách výslovně uvádí, že doménové jméno je možné zastavit, v Pravidlech o možnosti doménové jméno zastavit zmínka není.²⁶

Z komentáře k zákonu č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) vyplývá, že v praxi může být problematické, která práva mohou být předmětem zástavního práva. Doktrína zastává názor, že musí jít o majetková práva, která jsou převoditelná, v opačném případě totiž nepřichází v úvahu jejich zpeněžení. Právo k doménovému jménu má majetkovou hodnotu a je také převoditelné. Názor o zastavitelnosti doménových jmen se tedy jeví jako správný.²⁷ Ostatně o tom, že doménové jméno zastavit lze, je odborná veřejnost zajedno:

„Zástavní právo je sice věcným právem, nikoli však pouze věcným právem, zákon mu dává širší rozměr. Možnost podřídít doménové jméno zástavnímu právo koneckonců připouští i správce národního registru.“

Zástavní právo bez dalšího vzniká na základě písemné smlouvy, jež musí obsahovat označení zástavy a pohledávky, kterou zástava zajišťuje, nebo na základě rozhodnutí soudu o schválení dohody o vypořádání dědicství.“²⁸

Pokud je tedy možné zastavit doménové jméno, tzn. lze zajistit peněžitou pohledávku právem k doménovému jménu, pak je nutné uvést právní důsledky. Dle občanského zákoníku totiž platí, že není-li zajištěná pohledávka včas splněna, má zástavní věřitel právo na uspokojení své pohledávky z výtěžku zpeněžení zástavy a také, že zástavu lze zpeněžit ve veřejné dražbě nebo soudním prodejem zástavy. Pro nařízení soudního prodeje zástavy a při prodeji zástavy soudem se postupuje podle zákona

č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský soudní řád“).²⁹ Naše úvahy tedy směřují tím směrem, že pokud připustíme, že doménové jméno je předmětem způsobilým k zastavení, pak v případě prodlení se splněním zajištěné pohledávky může dojít ke zpeněžení doménového jména (zástavní právo k doménovému jménu se realizuje nedobrovolnou dražbou dle zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů³⁰), což je ostatně hlavním smyslem institutu zástavního práva.

V souvislosti se zastavením doménového jména vzniká dílčí otázka, zda dochází k nějakému přímému omezení zástavního dlužníka v nakládání s doménovým jménem. Zástavní právo k doménovému jménu se do žádného rejstříku nezapisuje a dle Pravidel nedochází k žádnému omezení práv držitele domény s touto doménou nakládat. Držitel domény ji tak může převést na jinou osobu, nebo může dojít i k zániku registrace doménového jména (např. pro neprodloužení registrace). Zástavní dlužník je však ze zákona povinen zdržet se všeho, čím by i jen částečně, zmařil uspokojení svého věřitele a tato povinnost je sankcionována i trestním právem v podobě spáchání trestného činu poškozování věřitele. Zástavní dlužník by tedy měl dbát i na to, aby byla registrace včas prodloužena.³¹

Čtenář může být zmaten, proč se v rámci tohoto článku zabýváme zastavitelností doménového jména. Důvod je však následující. Subjekt, kterému svědčí právo k doménovému jménu, je s tímto doménovým jménem určitým způsobem úzce spjat, je na něj zvyklý, a přestože zatíží právo k doménovému jménu zástavním právem, typicky o toto právo přijít nechce. Tuto situaci lze připodobnit k vlastníkovu věci, který dává movitou či nemovitou věc do zástavy, o tuto věc přijít nechce, nicméně je předem srozuměn s tím, že pokud pohledávku není schopen uhradit, může o svou věc přijít. Je otázkou, zda je možné principiálně k úhradě dluhu použít i právo, které subjekt zástavním právem nezatížil. V případě movitých a nemovitých věcí v rámci exekučního řízení lze tyto věci zpeněžit v dražbě přesto, že je dlužník zástavním právem nezatížil, tedy nevyslovil vůli, aby byl jeho dluh v případě prodlení uhrazen z výtěžku prodeje zastavených věcí. Pokud výše uvedenými úvahami docházíme k závěru, že je doménové jméno zastavitelné a je také možné provést jeho zpeněžení dle občanského soudního řádu pro účely uspokojení zástavního věřitele, není důvod dojít k jinému předběžnému závěru než tomu, že obdobný princip by se měl, resp. by se mohl uplatnit také v případě provedení soudního výkonu rozhodnutí či exekuce.

24 Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz: platná od 1. 12. 2012. In: CZ.NIC [online]. 2011 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: http://www.CZ.NIC/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20121201.pdf

25 Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz: platná od 1. 12. 2012. In: CZ.NIC [online]. 2011 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: http://www.CZ.NIC/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20121201.pdf

26 Často kladené dotazy. CZ.NIC, z. s. p. o. CZ.NIC [online]. 2012 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.CZ.NIC/page/383/>

27 ŠVESTKA, Jiří; SPÁČIL Jiří; ŠKÁROVÁ Marta; Milan HULMÁK a kol. *Občanský zákoník: komentář*. 1. Vyd. Praha: C.H. Beck, 2008. , 1221 s. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-004-1. S. 823-824.

28 Nakládání s doménovými jmény (převod, přechod, zástava, zánik). *Doménové spory* [online]. 2011 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://domenovespory.blogspot.cz/2011/06/nakladani-s-domenovymi-jmeny-prevod.html>

29 § 165 – § 165a zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

30 Nakládání s doménovými jmény (převod, přechod, zástava, zánik). *Doménové spory* [online]. 2011 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://domenovespory.blogspot.cz/2011/06/nakladani-s-domenovymi-jmeny-prevod.html>

31 DURAJOVÁ, Zuzana. Doménové jméno jako předmět zástavního práva. *ITprávo - server o internetovém a počítačovém právu* [online]. 2010 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=2267365>

2.4 Postavení vykonávacího řízení v civilním právu

Civilní řízení má často dvě fáze. Jsou jimi fáze nalézací a fakultativní vykonávací. Každá z nich sleduje dosažení jiného cíle a jsou i vzájemně nezávislé. V nalézacím řízení soud nebo jiný orgán autoritativně rozhodne o právech účastníků (založí práva, stanoví povinnosti), přičemž je dán povinnému prostor k tomu, aby byla tato práva naplněna. Pokud však povinný dobrovolně svoji povinnost nesplní, je možné jeho povinnost nuceně realizovat v rámci fáze vykonávací.³²

Soudní a další rozhodnutí je v praxi nutné vykonávat nejen v oblasti práva soukromého. Speciální právní úprava existuje například i v právu správním (jedná se o správní exekuci) a v daňovém řízení (obdobně daňová exekuce).

Výkon rozhodnutí je systematicky zařazen v části šesté občanského soudního řádu. Protože ne každý je ochoten dobrovolně splnit to, co mu ukládá pravomocné rozhodnutí soudu, a soudy byly postupně čím dál více zavalovány návrhy na výkon rozhodnutí, byl do našeho právního řádu nově zákonem č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen „exekuční řád“) a o změně dalších zákonů, počínaje 1. 9. 2001 zakotven institut soudního exekutora, který měl rychleji a účinněji zajistit vymahatelnost pohledávek.

„Od účinnosti exekučního řádu není tedy nucený výkon přiznaných plnění již vyhrazen výlučně soudu. Za podmínek stanovených zákonem jej realizují i soudní exekutoři (§ 1 odst. 2 EŘ).“

Exekutor je oprávněn, nestanoví-li exekuční řád jinak, vykonat všechny úkony, které občanský soudní řád a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavatelé nebo jinému zaměstnanci soudu, a jeho úkony se považují za úkony soudu (§ 28 odst. 1, § 52 odst. 2 EŘ). Z toho plyne, že v případech, kdy je exekutor povolán k rozhodování, je jeho rozhodnutí postaveno na roveň rozhodnutí soudu prvního stupně, tj. Soudu okresního (§ 45 odst. 1 EŘ). Exekutor při provádění exekuce nemá postavení soukromoprávního subjektu, nýbrž vykonává pravomoc svěřenou mu předpisy veřejného práva. Je na něj delegována část státní moci, jejímž nositelem je při soudním výkonu rozhodnutí soud, tedy pravomoc nuceně vykonávat exekuční tituly.“³³

2.5 Principy výkonu rozhodnutí

Podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2012 se mohl oprávněný rozhodnout, pokud povinný nesplnil svoji povinnost dobrovolně, zda podá návrh na soudní výkon rozhodnutí dle občanského soudního řádu,³⁴ nebo návrh

na nařízení exekuce dle exekučního řádu.³⁵ Zákon č. 396/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, novelizoval občanský soudní řád a exekuční řád. Nově platí, že výkon rozhodnutí obecnými soudy lze provést jen v případech a) rozhodnutí o výchově nezletilých dětí, b) pokud nejde o exekuční titul, který lze vykonat podle správního řádu nebo daňového řádu, c) pokud je podán návrh na vyklizení bytu nebo místnosti se zajištěním bytové náhrady, d) jde-li o vykázaní ze společného obydlí a nenavazování kontaktů s oprávněným, nebo e) pokud se jedná o rozhodnutí orgánů Evropských společenství nebo cizí rozhodnutí.³⁶

V ostatních případech oprávněný podává exekuční návrh přímo u soudního exekutora.

Exekuční řád je ve vztahu k občanskému soudnímu řádu zákonem speciálním, znamená to, že se přednostně použijí ustanovení exekučního řádu, a tam, kde exekuční řád nemá žádné speciální ustanovení, lze použít občanský soudní řád. Při výkladu těchto právních předpisů je třeba mít tento vztah na zřeteli s tím, že se při aplikaci exekučního řádu dají přiměřeně užít výkladová stanoviska k výkonu rozhodnutí podle občanského soudního řádu.³⁷

Exekuční soud nově vydává pouze pověření exekutora (proti kterému není přípustné odvolání), usnesení o nařízení exekuce se již nevydává. Exekutor následně vydá pouze tzv. vyrozumění o zahájení exekučního řízení.³⁸

Přestože po novele občanského soudního řádu budou oprávněni v drtivé většině podávat návrhy u soudních exekutorů a ne u obecných soudů (až tedy na možnost výkonu tzv. cizích rozhodnutí), na specialitě ustanovení exekučního řádu k občanskému soudnímu řádu to dle nás nic nemění, a proto se nám jeví jako vhodnější provést nejprve analýzu obecného předpisu a posléze předpisu speciálního.

2.6 Způsoby vykonávacího řízení

Občanský soudní řád je založen na principu, že vykonávací řízení lze provést jen způsoby, které jsou v tomto zákoně uvedené. Oprávněný v návrhu uvede, jakým způsobem má být výkon rozhodnutí proveden.³⁹ Přitom musí být zvažována vhodnost takového způsobu výkonu

³⁵ § 37 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 6. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

³⁶ § 251 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 11. 1. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

³⁷ TRIPES, A. *Exekuce v soudní praxi*. Beckovy příručky pro právní praxi. Praha: C.H. Beck. 2006. ISBN 80-7179-489-9. S. 247.

³⁸ BENEŠ, Ondřej. Několik poznámek k aktuálním změnám v exekučním řádu a k zavedení povinné předžalobní výzvy. *Epravo.cz - Sbírka zákonů, judikatura, právo* [online]. 11. 1. 2013 [cit. 11. 1. 2013]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/nekolik-poznamek-k-aktualnim-zmenam-v-exekucnim-radu-a-k-zavedeni-povinne-predzalobni-vyzvy-88306.html>

³⁹ § 257 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 11. 1. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

³² TRIPES, A. *Exekuce v soudní praxi*. Beckovy příručky pro právní praxi. Praha: C.H. Beck. 2006. ISBN 80-7179-489-9. S. 4.

³³ TRIPES, A. *Exekuce v soudní praxi*. Beckovy příručky pro právní praxi. Praha: C.H. Beck. 2006. ISBN 80-7179-489-9. S. 756.

³⁴ § 251 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 6. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

rozhodnutí (zejména z pohledu výše pohledávky a předmětu, kterým má být pohledávka uspokojena).⁴⁰ Dle judikatury platí, že oprávněný nemusí a priori tvrdit a dokládat, že navržený způsob výkonu rozhodnutí je způsobem vhodným; naopak je na povinném, aby tvrdil a prokázal, že tento způsob vhodný není, protože lze postihnout jiné majetkové hodnoty způsobem vhodnějším.⁴¹

2.6.1 Způsoby výkonu rozhodnutí dle občanského soudního řádu

Způsob výkonu rozhodnutí se liší dle toho, co exekuční titul ukládá. Ukládá-li zaplacení peněžité částky, pak dle právní úpravy účinné do 31. 12. 2012 bylo lze provést výkon tuzemského rozhodnutí srážkami ze mzdy, příkázáním pohledávky, příkazem k výplatě z účtu u peněžního ústavu, prodejem movitých věcí a nemovitostí, prodejem podniku a zřízením soudcovského zástavního práva k nemovitostem. Šlo-li o jinou povinnost, než zaplacení peněžité částky, řídila se povahou uložené povinnosti a výkon šlo provést vyklizením, odebráním věci, rozdělením společné věci, provedením prací a výkonů. Dále zákon v tehdejší znění řešil výkon tuzemských rozhodnutí prodejem zástavy tak, že šlo pro zajištěnou pohledávku provést mj. postižení zastavených jiných majetkových práv.⁴²

Středem našeho prioritního zájmu nebude zpeněžení zástavy (práva k doménovému jménu) – v takovém případě totiž sám držitel práv k doménovému jménu v rámci kontraktace zástavní smlouvy vzal na vědomí, že může o práva k doménovému jménu přijít v případě, že neuhradí zajištěnou pohledávku. Nezajímavý je pro nás také výkon jiné povinnosti, než zaplacení peněžité částky. Zaměříme se tedy na způsoby vhodné v případě, že exekuční titul ukládá zaplacení peněžité částky a oprávněný se nemůže hojit (pokud by chtěl) prostřednictvím zástavního práva k doménovému jménu.

2.6.2 Způsob výkonu rozhodnutí ukládající zaplacení peněžité částky

Aby se mohl oprávněný, jehož peněžitá pohledávka nebyla řádně uspokojena, hojit prostřednictvím zpeněžení práv k doménovému jménu, musí být tento způsob zařaditelný pod jeden z výše zmíněných způsobů výkonu rozhodnutí ukládajících zaplacení peněžité částky.

Z množiny všech relevantních způsobů vyloučíme srážky ze mzdy, příkaz k výplatě z účtu u peněžního ústavu, prodej movitých věcí a nemovitostí, prodej podniku a zřízení soudcovského zástavního práva k nemovitostem. Zůstává nám tak příkázáním pohledávky, které je systematicky zařazeno do části šesté, hlavy třetí

občanského soudního řádu. Tato hlava je pak fakticky rozdělena na příkázání pohledávky z účtu u peněžního ústavu, příkázání jiných peněžitých pohledávek a postižení jiných majetkových práv. Znovu při aplikaci vylučovací metody docházíme k závěru, že jediným možným využitelným institutem pro účely tohoto článku je postižení jiných majetkových práv, neboť jsme dříve dospěli k závěru, že doménové jméno je tzv. jinou majetkovou hodnotou.

Jsmo tedy toho názoru, že pokud občanský soudní řád obsahuje právní ustanovení, jehož výkladem lze dospět k závěru, že se dle něj oprávnění mohou zhojit zpeněžením práv k doménovému jménu, jsou to právě ustanovení týkající se postižení jiných majetkových práv.

2.6.3 Způsob provedení exekuce

Exekutor v rámci své činnosti zvolí způsob, kterým exekuci provede, a vydá exekuční příkaz ohledně majetku, který má být exekucí postižen. Exekučním příkazem je příkaz k provedení exekuce některým ze způsobů uvedených v exekučním řádu. Zásady zmíněné v části výkonu rozhodnutí platí i pro exekuční řízení.⁴³

Exekuci lze provést jen způsoby uvedenými v exekučním řádu. Způsoby provedení exekuce pak jsou taxativně uvedeny v § 59 exekučního řádu. Ty do jisté míry kopírují úpravu občanského soudního řádu, proto postačí uvést, že mezi způsoby patří též příkázání pohledávky. Provedení exekuce postižením práv k doménovému jménu sice exekuční řád výslovně neuvádí, nicméně ji také výslovně nevylučuje. Exekuční řád upravuje výslovně zpeněžení patentů, průmyslových vzorů a ochranných známek v ustanovení § 64, mezi tato práva však (jak jsme již dříve dospěli) právo k doménovému jménu nepatří.

Konečně v ustanovení § 65 exekuční řád stanoví, že na provádění exekuce příkázáním pohledávky se přiměřeně použijí ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky.

2.7 Dílčí závěr

Občanský soudní řád a exekuční řád ve znění účinném od 1. 1. 2013 již nadále nepočítá s nařízením výkonu tuzemských soudních rozhodnutí, která stanovují povinnost zaplacení peněžité částky, obecnými soudy. Nadále bude možné zahájit exekuční řízení u soudních exekutorů.

Soudní exekutoři postupují zejména dle exekučního řádu, který je předpisem speciálním k občanskému soudnímu řádu. Exekuční řád stanoví, že exekuci lze provést pouze způsoby, které jsou uvedeny v exekučním řádu. Vylučovací metodou jsme dospěli k závěru, že k uspokojení oprávněného zkoumaným způsobem lze z možných právních institutů využít toliko postižení jiných majetkových práv. Exekuční řád stanoví, že na exekuci příkázáním pohledávky se použijí přiměřeně

40 § 264 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 11. 1. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

41 Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 3. 2007, sp. zn. 20 Cdo 1818/2006. In: *Codexis Academia* [právní informační systém]. ATLAS consulting s.r.o. [cit. 1. 11. 2012].

42 § 258 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 6. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

43 § 37 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 6. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí příkázáním pohledávky a dále se k této problematice nevyjadřuje.

V dalším výkladu tedy musíme vyjít z ustanovení § 320 občanského soudního řádu.

3. Postižení jiných majetkových práv

Jak jsme vysvětlili výše, ze všech ustanovení, která občanský soudní řád nabízí, může k uspokojení oprávněného prostřednictvím doménového jména zkoumaným způsobem vést pouze **institut postižení jiných majetkových práv**. Naši právní analýzu zpracujeme podle aktuálního stavu občanského soudního řádu, tedy ve znění účinném od 1. 1. 2013, resp. 28. 2. 2013, protože novelou zákonem č. 45/2013 Sb. byla s účinností od 28. 2. 2013 opravena legislativní chyba v ustanovení § 315 občanského soudního řádu.

3.1 Předpoklady

Institut postižení jiných majetkových práv je zakotven v § 320 občanského soudního řádu. Předpokladem pro výkon rozhodnutí tímto způsobem je, že právo, které má být postiženo, má majetkovou hodnotu, není spojeno s osobou povinného a je převoditelné na jiného.

Podmínka převoditelnosti práva a majetkové hodnoty práva se kryje s předpoklady zastavitelnosti práva, přičemž již dříve jsme zjistili, že práva k doménovému jménu jsou převoditelná a mají majetkovou hodnotu. Předpokladem zastavitelnosti však výslovně nebyla podmínka, že právo nesmí být spojeno s osobou povinného.

3.1.1 Spojení práva s osobou povinného

Zprvu připomeňme, že doménové jméno nemůže být předmětem vlastnického práva.

V komentáři k občanskému soudnímu řádu autoři uvádějí, která práva jsou spojena s osobou, a jsou tudíž nepřevoditelná. Jsou to typicky osobní autorská práva⁴⁴, právo dědické a právo na výživné, licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání⁴⁵, na poštovní licenci⁴⁶, ale tento výčet není taxativní.⁴⁷

Jiný způsob, jak popsat osobní práva, která nelze postihnout tímto způsobem výkonu rozhodnutí, je, že

se v jejich případě jedná o práva, která zanikají zánikem onoho subjektu.⁴⁸

Práva k doménovým jménům jsou v případě smrti držitele předmětem dědictví, takže zjevně nejde o práva, které by smrtí držitele zaniklo. Na tomto základě jsou založena též Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz. Podle bodu 12.2.3. může sdružení CZ.NIC zrušit registraci doménové jména, zanikl-li držitel bez právního nástupce nebo zemřel bez dědiců. A contrario tedy zanikl-li by nebo zemřel-li by držitel s právním nástupcem nebo s dědicem, právo k doménovému jménu sdružení CZ.NIC zrušit nemůže.⁴⁹ Možnost zdědit práva k doménovému jménu též připouští právníčka sdružení CZ.NIC Zuzana Průchová Duračková.^{50,51}

V této souvislosti lze zmínit například práva osobnostní jako např. právo osobovat si autorství, právo udělit svolení ke změně či zásahu do díla, které je spojeno s osobou povinného. Tato práva zanikají smrtí autora, zatímco právo k doménovému jménu smrtí držitele nezaniká a přechází na dědice. To je argument ve prospěch neexistence spojení práva k doménovému jménu s osobou držitele.

Nejvyšší soud se v rozsudku ze dne 3. 3. 1998, sp. zn. 2 Odon 46/97, zabýval otázkou, zda je obchodní podíl ve společnosti s ručením omezeným tzv. jiným majetkovým právem ve smyslu ustanovení § 320 odst. 1 občanského soudního řádu, a dospěl k závěru, že:

„[...] i když obchodní podíl se vyjadřuje v penězích a má tudíž majetkový aspekt, je souborem majetkových a nemajetkových práv a povinností (mezi nemajetková práva patří zvláště práva týkající se řízení společnosti a kontroly její činnosti). Tento soubor práv a povinností jako celek představuje míru účasti společníka na čistém obchodním jmění (v peněžním ocenění) a současně míru účasti společníka na řízení a kontrole společnosti. Majetkový aspekt, popř. majetkové právo nelze ze souboru uvedených práv vydělit jako samostatné majetkové právo, které by mohlo být předmětem výkonu rozhodnutí. [...] Kromě toho je jedním z charakteristických znaků společnosti s ručením omezeným i to, že se společníci zpravidla osobně podílejí na její činnosti. Proto také obchodní zákoník určuje, že možnost převodu obchodního podílu na jinou osobu, než na společníka musí být výslovně připuštěna ve společenské smlouvě, bez předchozího souhlasu společníků vyjádřeného ve společenské smlouvě tedy nelze založit situaci, kdy by se společníkem

44 § 11 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 1. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

45 § 12 odst. 7 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 1. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

46 § 22 odst. 2 zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 1. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

47 BUREŠ, Jaroslav; DRÁPAL Ljubomír; KRČMÁŘ Zdeněk. *Občanský soudní řád: komentář*. 7. Vyd. Praha: C.H. Beck, 2006, viii s., s. 1043-2088. ISBN 8071793787. S. 1578 – 1581.

48 TRIPES, A. *Exekuce v soudní praxi*. Beckovy příručky pro právní praxi. Praha: C.H. Beck. 2006. ISBN 80-7179-489-9. S. 364.

49 Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz: platná od 1. 12. 2012. In: *CZ.NIC* [online]. 2011 [cit. 1. 2. 2013]. Dostupné z: http://www.CZ.NIC/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20121201.pdf

50 ČIČÁK, Matěj. *Život po smrti: Zdědit můžete i internetovou doménu* [online]. Mladá fronta, a.s., 2012 [cit. 1. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zive.cz/clanky/zivot-po-smrti-zdedit-muzete-i-internetovou-domenu/sc-3-a-165131/default.aspx>

51 PRŮCHOVÁ DURAČKOVÁ, Zuzana. Problematika nároku na doménu spojené s pozůstalostí a následným dědickým vypořádáním. *IT právo – server o internetovém a počítačovém právu* [online]. 20. 5. 2003 [cit. 6. 8. 2012]. Dostupné z: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?task=1&cx=132115>

*stala osoba, která se na činnosti společnosti osobně podílet nemůže.*⁵²

Z výše uvedeného je tedy patrné, že Nejvyšší soud reflektoval, že obchodní podíl sice má majetkovou hodnotu, ale jeho převoditelnost je podmíněná souhlasem společníků obchodní společnosti a vážou se k němu další práva – např. osobní podílení na chodu společnosti. Postihnout jej tedy tímto způsobem dle Nejvyššího soudu nešlo, Nejvyšší soud však výslovně neuvedl, že by obchodní podíl byl právem spojeným s osobou povinného.

Tento přístup k „nepostizitelnosti“ obchodního podílu byl právní obcí kritizován, novelami občanského soudního řádu byl tento přístup přehodnocen⁵³ a nyní je situace následující:

„Nařízením výkonu rozhodnutí postižením podílu povinného ve veřejné obchodní společnosti, komanditní společnosti a společnosti s ručením omezeným nebo postižením jeho členských práv a povinností v družstvu zaniká účast povinného v obchodní společnosti nebo v družstvu. [...]“

*Zaniká-li nařízením výkonu rozhodnutí podle § 320 odst. 1 účast povinného v obchodní společnosti nebo v družstvu nebo zrušuje-li se tím obchodní společnost, postihuje výkon rozhodnutí pohledávku povinného z práva na vypořádací podíl, popřípadě z práva na podíl na likvidačním zůstatku (§ 320a odst. 1 OSŘ).*⁵⁴

Nejvyšší soud dále v usnesení ze dne 9. 6. 2000, sp. zn. 21 Cdo 2587/99, připustil, že akcie, jakožto cenný papír (s nímž jsou spojena práva akcionáře jako společníka podílet se podle zákona a stanov akciové společnosti na jejím řízení, jejím zisku a na likvidačním zůstatku při zániku společnosti, jakož i další práva akcionáře, vyplývající ze zákona) mohou být postižena výkonem rozhodnutí podle ustanovení § 320 občanského soudního řádu. Na rozdíl od obchodního podílu nelze převoditelnost akcií vyloučit. Hlavním rozdílem tedy je, že v případě obchodního podílu jde o soubor práv a povinností, z nichž jen některá jsou volně převoditelná na jiného (nepřísluší jen jeho majiteli osobně), akcie naproti tomu je cenným papírem, s nímž jsou spojena (do něj inkorporována) všechna práva akcionáře, která mu podle zákona přísluší. Doslovnou dikci zákona „*kteřé není spojeno s osobou povinného*“ Nejvyšší soud lidsky interpretoval tak, že lze provést postižení jiného majetkového práva povinného, které není právem, které přísluší jen povinnému osobně.⁵⁵

Zákonem č. 30/2000 Sb. byl novelizován občanský soudní řád a bylo přidáno nové ustanovení § 334a, které odstranilo dřívější nejistotu při způsobu jejich postižení

52 Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 3. 1998, sp. zn. 2 Odon 46/97. In: *Codexis Academia* [právní informační systém]. ATLAS consulting s.r.o. [cit. 8. 2. 2012].

53 TRIPES, A. *Exekuce v soudní praxi*. Beckovy příručky pro právní praxi. Praha: C.H. Beck. 2006. ISBN 80-7179-489-9. S. 368-369.

54 TRIPES, A. *Exekuce v soudní praxi*. Beckovy příručky pro právní praxi. Praha: C.H. Beck. 2006. ISBN 80-7179-489-9. S. 368-369.

55 Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 6. 2000, sp. zn. 21 Cdo 2587/99. In: *Codexis Academia* [právní informační systém]. ATLAS consulting s.r.o. [cit. 8. 2. 2012].

a novela upravuje postižení zaknihovaných a imobilizovaných cenných papírů v tomto novém ustanovení a postup dle § 320 občanského soudního řádu se nadále nepoužije (z důvodu existence speciálnějšího ustanovení).⁵⁶

Z výše uvedeného dospíváme k závěru, že právo držitele k doménovému jménu sice je, resp. může být, silněji spojeno s identitou samotného subjektu, například pokud doménové jméno odpovídá ochranné známce tohoto subjektu, nicméně toto samo neznámá, že by právo k doménovému jménu bylo přímo spojeno s touto osobou, nebo že by toto právo příslušelo jen této osobě.

Pokud porovnáme právo k doménovému jménu s obchodním podílem a s akcií, pak dospíváme k závěru, že doménové jméno se méně podobá obchodnímu podílu a více se podobá akcií. Na rozdíl od obchodního podílu není při převodu práv k doménovému jménu třeba souhlasu třetích subjektů stejně jako v případě převodu akcií. Větší podobnost s akciemi tedy spatřujeme, zejména pokud srovnáváme možnost převoditelnosti těchto práv na třetí osoby.

Fakt, že přestože i v době, kdy právní úprava neobsahovala výslovnou možnost postihu akcií, dospěl Nejvyšší soud k závěru, že prostřednictvím ustanovení § 320 občanského soudního řádu lze jejich postihu dosáhnout, svědčí spíše o tom, že není nutná výslovná právní úprava postižení práv k doménovému jménu (přestože z pohledu právní jistoty adresátů práva by byla zjevně velmi žádoucí) a stávající obecná ustanovení se dají vhodně vyložit.

Dle názoru Zuzany Průchové Durajové, právničky sdružení CZ.NIC, musí být otázka spojení práva k doménovému jménu s osobou držitele řešena individuálně, a to v závislosti na konkrétním znění doménového jména. V situaci, kdy by bylo exekucí postiženo doménové jméno, které je shodné s ochrannou známkou (navíc třeba obecně známou ve smyslu čl. 6bis Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883) či se jménem fyzické osoby nebo obchodní firmou právnické osoby, by nastala otázka, zda by v případě užití doménového jména novým držitelem, který doménu získá, byť pro jiné výrobky či služby, nedošlo ke konfliktu s právy třetích osob [např. § 44 odst. 2 písm. d) zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník].

Přestože se dá s výše uvedenými důsledky nabytí práva k doménovému jménu souhlasit, zastáváme názor, že soudní exekutor nemůže v rámci exekuce rozhodovat o tom, zda to které doménové jméno je silně spojeno s povinným subjektem, či není, a podle toho určovat, zda lze postihnout konkrétní právo k doménovému jménu, nebo nelze. Jsme přesvědčeni, že rozhodnout se, zda právo k doménovému jménu budoucí nabyvatel přijme do držby, je zcela v jeho režii, a nese tak plnou odpovědnost za to, zda se nabytím práv k doménovému jménu dostane do konfliktu s jinými právními předpisy. Odůvodňujeme to analogií jako v případě zpeněžení zastaveného práva k doménovému jménu – pokud je právo k doménovému jménu zpeněženo, nabyvatel

56 TRIPES, A. *Exekuce v soudní praxi*. Beckovy příručky pro právní praxi. Praha: C.H. Beck. 2006. ISBN 80-7179-489-9. S. 365-366.

tohoto práva také musí posoudit, zda jeho nabytím bytí nechtěně nezasáhne do práv třetích osob. Navíc pokud by soudní exekutor v rámci své pravomoci určoval, zda konkrétní doménové jméno není úzce spojeno s osobou povinného a lze tedy provést jeho exekuci, založilo by to de facto dobrou víru jeho budoucího nabyvatele v to, že nabytím práv k němu nezasáhne do práv třetích osob. Tato dobrá víra by však dle našeho názoru byla „lichá“, protože o skutečném zásahu do těchto práv rozhodují orgány k tomu určené a soudní exekutor tímto orgánem není.

Uvedeme-li dva příklady – tedy že Zdeněk Havran je držitelem práva k doménovému jménu „zdenek-havran.cz“ a pan Petr Novotný je držitelem práva k doménovému jménu „abjzxp.cz“, pak je evidentní, že v prvním případě lze hovořit na první pohled o silnějším spojení s osobou držitele práva k doménovému jménu. Nicméně situace takto zjevné nebývají.

Zmíňme ještě například doménové jméno odpovídající jménu známé osobnosti, například „lucie-bila.cz“. Předpokládejme, že v České republice žije více osob se jménem Lucie Bílá. Dá se tvrdit, že jen z toho důvodu, že doménové jméno odpovídá jménu známé zpěvačky, by všechny ostatní Lucie Bílé byly vyloučeny z možnosti zaregistrovat si toto doménové jméno k prezentaci své osoby? Domníváme se, že jen za předpokladu kladné odpovědi na předchozí otázku by se dalo dospět k závěru, že by právo k doménovému jménu mohlo být spojeno s osobou jejího držitele (a tudíž nikdo jiný krom ní by toto právo držet nemohl). My však na tuto otázku dáváme negativní odpověď, protože jsme toho názoru, že každá Lucie Bílá má stejnou možnost si toto doménové jméno zaregistrovat a oprávněně je držet.

Jsme toho názoru, že z pohledu objektivního práva musí být možné dospět k obecně uplatnitelnému a jednoznačnému závěru o tom, zda je právo k doménovému jménu obecně spojeno s osobou povinného, či není, aby byla také zajištěna právní jistota adresátů práva v právních vztazích.

Některé domény tedy evidentně nejsou spojeny s osobou držitele, u jiných domén jisté spojení vidět lze – zejména když odpovídají jménu fyzické osoby nebo ochranné známce. Práva osobnostní (jež jsou spojena s danou osobou) jako právo oslovovat si autorství, udělit souhlas ke změně nebo k zásahu do díla, zanikají smrtí autora. Naproti tomu jsme dospěli k závěru, že právo k doménovému jménu smrtí nezaniká, ale dědí se. Právo k doménovému jménu je též volně převoditelné (obdobně jako akcie, která není spojena s osobou majitele), ale nejsou s ním spojena další práva připodobitelná k právům vztahujícím se k obchodnímu podílu (např. osobní řízení společnosti). Konkrétní znění doménového jména pak dle našeho názoru může svědčit více subjektům. Všechny tyto indicie tedy směřují k závěru, že právo k doménovému jménu není spojeno s osobou povinného.

Problematiku nabytí doménového jména, o kterém se zdá, že má užší vztah s osobou původního držitele, dále řešíme ještě v části „rizika pro dražitele“.

3.1.2 Dílčí závěr

Výše uvedenou analýzou jsme dospěli k závěru, že právo k doménovému jménu má majetkovou hodnotu, obsahově nespadá pod kategorii práv, která jsou spojena s osobou povinného, tedy že nepřísluší jen povinnému osobně, a že doménové jméno je převoditelné na jiného.

Předpoklady ustanovení § 320 odst. 1 občanského soudního řádu jsou tedy splněny a docházíme k závěru, že právo k doménovému jménu je postižitelné dle § 320 občanského soudního řádu postižením jiných majetkových práv.

3.2 Pravidla provádění exekuce postižením jiných majetkových práv

Postup provádění výkonu rozhodnutí postižením jiných majetkových práv není v § 320 občanského soudního řádu podrobně rozveden, ale je odkázáno, že se na něj přiměřeně použijí ustanovení § 312 odst. 3, § 313 až 316 občanského právního řádu, není-li stanoveno jinak. Druhá věta tohoto ustanovení stanoví, že pokud nelze cenu jiného majetkového práva určit ze smlouvy, na jejímž základě jiné majetkové právo vzniklo, přibere soud k určení rozhodné ceny znalce.⁵⁷

V našem případě je toto právě ona situace, kdy ze smlouvy, na jejímž základě právo k doménovému jménu vznikla, v zásadě nelze určit cenu této domény. Jak jsme již pojednali v části týkající se právní povahy doménového jména, cenu tohoto práva ovlivňuje velké množství faktorů a cenu domény neurčuje jen poplatek za roční registraci domény. Proto je nutné, aby byl na cenu doménového jména vypracován znalecký posudek. Tím se však výkon rozhodnutí tímto způsobem stává poměrně finančně náročný, protože dle našeho názoru může v případě běžných doménových jmen cena znaleckého posudku dosahovat ceny samotného práva k doménovému jménu.

Co je vlastně cílem tohoto způsobu výkonu rozhodnutí? Cílem není, že oprávněný získá nějaké právo či nepeněžitě plnění, které náleží povinnému, ale naopak uspokojení peněžitě pohledávky oprávněného. Postižení jiného majetkového práva povinného je tu jen prostředkem k dosažení uvedeného cíle a výsledku.⁵⁸

V našem případě nespočívá právo povinného ve vydání nebo dodání movitých věcí, proto je pro nás ustanovení § 320 odst. 3 občanského soudního řádu nezájímavé.

Podle ustanovení § 312 odst. 3 postihuje výkon rozhodnutí pohledávku povinného pouze do výše pohledávky oprávněného a jejího příslušenství, v našem případě však nelze zpeněžit jen část práva k doménovému jménu, takže toto ustanovení se dá vyložit přiměřeně tak, že pokud by bylo výkonem rozhodnutí postižením práv k doménovému jménu vymoženo více, než činí pohle-

57 § 320 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 1. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

58 TRIPES, A. *Exekuce v soudní praxi*. Beckovy příručky pro právní praxi. Praha: C.H. Beck. 2006. ISBN 80-7179-489-9. S. 363.

dávka oprávněného a jejího příslušenství, pak výkon rozhodnutí tento rozdíl nepostihuje.⁵⁹

3.2.1 Arrestorium a inhibitorium

Podle § 313 občanského soudního řádu v exekučním příkazu soudní exekutor zakáže povinnému, aby se svojí pohledávkou jakkoliv nakládal (tzv. inhibitorium) a dlužníkovi povinného (tzv. poddlužníku) zakáže, aby od okamžiku, kdy mu byl doručen exekuční příkaz, povinnému jeho pohledávku vyplatil, provedl započtení nebo s ní jinak nakládal (tzv. arrestorium).^{60, 61} K tomu dodáváme, že exekuční řád takový právní úkon povinného stihá neplatností, které je třeba se dovolat.^{62, 63}

Použijeme-li toto ustanovení přiměřeně na právo k doménovému jménu, pak soudní exekutor zakáže držiteli práv k doménovému jménu, aby s právy k doménovému jménu jakkoliv nakládal. Arrestorium v tomto případě hovoří o poddlužníku povinného, vzniká tedy otázka, zda je tímto poddlužníkem povinného registrátor, nebo sdružení CZ.NIC. S tímto problémem není úplně jednoduché se vypořádat.

Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz řeší převod doménových takto:

„Sdružení CZ.NIC zaregistruje změnu Držitele Doménového jména (převod Doménového jména) na pokyn podaný prostřednictvím Určeného registrátora daného Doménového jména. Určený registrátor je oprávněn podat pokyn ke změně Držitele Doménového jména na písemnou žádost Držitele a budoucího Držitele.“⁶⁴

Z tohoto ustanovení tedy plyne, že pokyn na změnu podává držitel a budoucí držitel sdružení CZ.NIC prostřednictvím určeného registrátora. Registrátora tedy chápeme pouze jako prostředníka, který nerozhoduje o tom, zda skutečně musí dojít ke změně registrace, je pouze oprávněn pokyn předat sdružení CZ.NIC, které změnu provede. Z tohoto tedy dovozujeme, že zákaz, aby bylo jakkoliv nakládáno s právy k doménovému jménu, je třeba směřovat zejména sdružení CZ.NIC, protože registrátor na změně registrace nemá rozhodující vliv, resp. ji nemůže znemožnit.

To ostatně potvrzuje i ustanovení článku 12.6. pravidel:

„Jestliže z těchto Pravidel registrace vyplývá právo či povinnost sdružení CZ.NIC provádět registrace, převody, blokace či rušení Doménových jmen, změny dalších záznamů v Centrálním registru či jakékoliv další úkony, je sdružení CZ.NIC oprávněno takové úkony činit i tehdy, jestliže žádost o jejich provedení nebyla podána prostřednictvím Určeného Registrátora. Sdružení CZ.NIC má právo provést takový úkon na žádost Držitele, osoby vedené v Centrálním registru či jiné oprávněné osoby podanou nikoliv prostřednictvím Určeného Registrátora i v případě, že taková možnost vyslovně z těchto Pravidel registrace nevyplývá.“⁶⁵

Žádost tedy nemusí být nutně podána prostřednictvím registrátora.

Otázkou však zůstává, jak by si sdružení CZ.NIC s tímto zákazem dispozice s právy k doménovému jménu poradilo. Podle článku 16.5. pravidel:

„Sdružení CZ.NIC pozastaví možnost převodu Doménového jména na jinou osobu a možnost zrušení registrace Doménového jména (společně dále jen ‚blokace‘) na žádost osoby, která zahájila proti držiteli řízení, v němž z důvodu porušení svých práv napadá registraci Doménového jména Držitelem.“⁶⁶

V našem případě ale zjevně nejde o řízení, v němž by třetí osoba napadala registraci doménového jména držitelem z důvodu porušení svých práv. Dle tohoto ustanovení tedy subjekt oprávněný v exekuci nemůže žádat po sdružení CZ.NIC tzv. blokaci.

Srovnáme uvedenou situaci třeba s tím, kdy je peněžnímu ústavu zakázáno, aby svému klientovi vyplatil peníze na účtu či s ním jakkoliv nakládal, nebo i s jakýmkoliv jiným dlužníkem povinného, kterému je též tímto exekučním příkazem zakázáno vyplatit povinnému jeho pohledávku. Ani v těchto situacích není mezi povinným a dlužníkem v rámci jejich smluvního vztahu výslovně dohodnuto, že v případě, že bude dlužníku povinného doručen exekuční příkaz příkázáním pohledávky, tak že je dlužník povinného povinen tuto pohledávku nevyplácet. Tato povinnost dlužníka povinného vyplývá přímo z pravomocného rozhodnutí soudního exekutora. Docházíme k závěru, že absence stanovení takové povinnosti ve smluvním vztahu mezi dlužníkem a věřitelem nevede.

Z výše uvedeného důvodu si myslíme, že i pokud by sdružení CZ.NIC nepozastavilo možnost převodu postupem dle článku 16.5. pravidel, pak by mělo přijmout jiná vhodná opatření, aby nebylo možné práva k doménovému jménu převést, a vyhovět tak povinnosti, která mu byla stanovena pravomocným rozhodnutím. V opačném případě by porušilo právní povinnost a byl by dán jeden z předpokladů odpovědnosti za škodu.

59 § 312 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

60 DRÁPAL, Ljubomír. *Občanský soudní řád: komentář*. 1. Vyd. Praha: C.H. Beck, 2009, xviii s., s. 1581-3343. ISBN 9788074001079. S. 2398-2399.

61 § 313 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

62 § 47 odst. 4 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

63 § 44a odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

64 Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz: platná od 1. 12. 2012. In: *CZ.NIC* [online]. 2011 [cit. 1. 2. 2013]. Dostupné z: http://www.CZ.NIC/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20121201.pdf

65 Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz: platná od 1. 12. 2012. In: *CZ.NIC* [online]. 2011 [cit. 3. 2. 2013]. Dostupné z: http://www.CZ.NIC/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20121201.pdf

66 Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz: platná od 1. 12. 2012. In: *CZ.NIC* [online]. 2011 [cit. 3. 2. 2013]. Dostupné z: http://www.CZ.NIC/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20121201.pdf

Z odpovědi na náš písemný dotaz právníčka sdružení CZ.NIC Zuzana Průchová Durajová uvádí:

„Pokud exekutor uvědomí sdružení CZ.NIC (obvykle tím, že zašle na vědomí usnesení o pověření + exekuční příkaz), pak sdružení CZ.NIC doménové jméno zablokuje a tím znemožní držitelé domény s doménou disponovat „centrálně“, tzn. nepodaří se mu např. doménu převést přes kteréhokoliv registrátora.“

Zároveň však na dotaz, zda v tomto případě jde o blokáci dle článku 16.5. pravidel odpovídá záporně. Půjde tedy zřejmě o jiné vhodné opatření.

3.2.2 Doručení exekučního příkazu

Exekuční příkaz postižením jiné peněžitě pohledávky se doručuje jak oprávněnému, tak povinnému a samozřejmě dlužníkovi povinného.

Zatímco u osoby oprávněného ani povinného nevznikají pochybnosti o tom, kdo je tímto subjektem, v případě osoby poddlužníka to již tak jasné není. V předchozích odstavcích jsme dospěli k závěru, že poddlužníkem je sdružení CZ.NIC, protože to má rozhodující roli na změně registrace. Pokud jde o otázku doručení exekučního příkazu poddlužníkovi, pak by ovšem nedávalo logický smysl, aby tento exekuční příkaz byl doručen pouze sdružení CZ.NIC a samotný registrátor by o existenci exekučního příkazu nevěděl. Exekuční příkaz by tedy dle našeho názoru měl být doručen i registrátorovi.

Myslíme si, že by se za poddlužníka mělo považovat jak sdružení CZ.NIC, tak dotčený registrátor. Pokud budeme považovat za poddlužníka oba tyto subjekty, bude se na ně oba arrestatorium vztahovat, což dle našeho přesvědčení žádnému právnímu ustanovení neodporuje. Registrátor by tedy nemohl předat sdružení CZ.NIC pokyn ke změně registrace doménového jména a sdružení CZ.NIC by tuto změnu provést nemohlo ani na požadavek povinného.

Účinky exekučního příkazu nastávají až doručením exekučního příkazu poddlužníkovi, proto nesmí být povinnému exekuční příkaz doručen dříve než poddlužníkovi.⁶⁷

3.2.3 Zpeněžení doménového jména

Jak již bylo v úvodu této podkapitoly řečeno, cílem tohoto způsobu výkonu rozhodnutí je uspokojení peněžitě pohledávky oprávněného, nikoliv získání nějakého práva či nepeněžitě plnění. Postup podle ustanovení § 314a občanského soudního řádu je neúčelný, protože toto ustanovení zakotvuje povinnost poddlužníka vyplatit peněžitou pohledávku dlužníka oprávněnému v rozsahu, v jakém byla postižena.

Protože sdružení CZ.NIC ani registrátor v případě práva k doménovému jménu nemají žádný peněžitý dluh za držitelem práv k doménovému jménu, je účelnější postup dle § 314b občanského soudního řádu, který sta-

noví, že pokud není postup podle § 314a účelný, soud nařídí prodej pohledávky v dražbě a že se při tom postupuje obdobně podle § 328b, § 329 odst. 1 až 6 a § 329a až 330a občanského soudního řádu. Toto ustanovení bylo do občanského soudního řádu zaneseno zákonem č. 396/2012 Sb. s účinností od 1. 1. 2013.

Dle odstavce druhého přecházejí na vydražitele veškerá práva a povinnosti k pohledávce doposud svědčící povinnému, a to s právními účinky k okamžiku udělení příklepu, pokud zaplatí nejvyšší podání řádně a včas. Přechod práv v dražbě oznámí exekutor dlužníkovi povinného.⁶⁸ V našem případě si myslíme, že soudní exekutor by měl toto oznámení opět adresovat jak dotčenému registrátorovi, tak sdružení CZ.NIC, protože obou těchto subjektů se změna v osobě držitele týká. Více k samotnému převodu v samostatné podkapitole.

Druhá věta ustanovení § 314b odst. 2 zní:

„Jestliže je splnění vydražené pohledávky zajištěno zástavním právem, ručením nebo jiným způsobem, soud oznámí přechod práv v dražbě i osobě, která zajištění poskytla, je-li soudu taková skutečnost známa.“⁶⁹

Tato situace by nastala v případě, že by se v dražbě prodávala peněžitá pohledávka povinného za třetí osobou, protože by bylo z nějakého důvodu účinnější tuto pohledávku v dražbě prodat, než postupovat podle § 314a občanského soudního řádu. Pokud by tato peněžitá pohledávka byla například úvěrem, který poskytl povinný třetí osobě a třetí osoba jej zajistila některým zajišťovacím institutem (třeba zástavním právem k nemovitosti), soudní exekutor oznámí přechod práv k této vydražené pohledávce na vydražitele těm, kteří pohledávku zajistili. Tento postup se ovšem netýká práv k doménovému jménu, protože práva a povinnosti držitele práv k doménovému jménu zpravidla nejsou takto zajišťovány.⁷⁰

Dle našeho názoru bude v případě dražby práva k doménovému jménu vhodné využít tzv. elektronických dražeb podle § 330a občanského soudního řádu.

Nejnižší podání činí jednu třetinu rozhodné ceny,⁷¹ která se určí po právní moci exekučního příkazu.⁷² Občanský soudní řád stanoví, že odhad provede soud (rozuměj soudní exekutor); znalce přibere, pokud v jednoduchých případech nestačí odhad provedený vykonavatelem při sepsání věci.⁷³ Pokud se jedná doménové jméno, bude dle našeho názoru skutečně nutné nechat

68 § 314b odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

69 § 314b odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

70 § 314b odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

71 § 329 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 3. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

72 § 328a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 3. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

73 § 328 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 3. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

67 § 313 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

znalce jeho cenu určit, protože jeho skutečná cena je laikem velmi těžce odhadnutelná.

Podle článku 5.2. pravidel je registrátor povinen získat souhlas budoucího Držitele s aktuální verzí Pravidel registrace a Pravidel alternativního řešení sporů k datu převodu Doménového jména.⁷⁴ Protože podle § 314b odst. 2 občanského soudního řádu platí, že pokud vydražitel zaplatí nejvyšší podání řádně a včas, přecházejí na vydražitele veškerá práva a povinnosti k pohledávce doposud svědčící povinnému, a to s právními účinky k okamžiku udělení příklepu.

Pokud tedy vydražitel vstupuje do veškerých práv a povinností původního držitele, dle našeho názoru vstupuje i do práv a povinností vůči sdružení CZ.NIC, se kterými vyslovil souhlas předchozí držitel práv k doménovému jménu a jeho souhlas je dán už tím, že učinil podání.

3.2.4 Samotný převod práv k doménovému jménu

Zopakujme, že udělením příklepu přecházejí na vydražitele veškerá práva a povinnosti k pohledávce doposud svědčící povinnému a to s právními účinky k okamžiku udělení příklepu. Nicméně tímto příklepem samozřejmě nedochází k přepisu údajů v žádných registrech.

Podle článku 5.1. pravidel dochází k převodu doménového jména a sdružení CZ.NIC zaregistruje změnu držitele doménového jména na pokyn podaný prostřednictvím registrátora na písemnou žádost držitele a budoucího držitele. Pochopitelně nelze donutit původního držitele, aby sdružení CZ.NIC adresoval písemný pokyn ke změně držitele.

O možnosti zdědit právo k doménovému jsme se již zmínili. Zuzana Průchová Durajová, právnička sdružení CZ.NIC, případným dědicům doporučuje, aby bylo doménové jméno uvedeno v soupisu zjištěného majetku a v rozhodnutí soudu o dědictví bylo také výslovně uvedeno, kterému z dědiců doménové jméno připadlo. Pro „doložení získání domény jako dědictví“ pak doporučuje nechat si vyznačit na rozhodnutí o dědictví doložku právní moci.⁷⁵ Z pravidel registrace doménových jmen v ccTLD .cz však nevyplývá, že by sdružení CZ.NIC muselo po doručení rozhodnutí o dědictví s vyznačenou doložkou právní moci provést změnu držitele doménového jména, byť by to samozřejmě dávalo logický smysl.

Soud v usnesení o dědictví pouze potvrzuje, kdo nabývá dědictví, toto rozhodnutí má deklaratorní povahu.⁷⁶ Dědictví se totiž nabývá již smrtí zůstavitele.⁷⁷ Pokud sdružení CZ.NIC pro uskutečnění změny

držitele práv k doménovému jménu postačuje potvrzení o tom, kdo je skutečným držitelem práv k doménovému jménu, pak je dle našeho názoru možný následující postup.

Podle § 314b odst. 2 věta druhá občanského soudního řádu oznámí soudní exekutor přechod práv dlužníkovi povinného, tj. dle našeho názoru jak sdružení CZ.NIC, tak příslušnému registrátorovi. Tyto subjekty by se o příslušnou změnu registrů měly samy postarat.⁷⁸

Pokud toto potvrzení nebude těmto subjektům postačovat, tak podle § 329a odst. 1 občanského soudního řádu platí:

„Přejde-li vlastnické právo na vydražitele, vydá soud vydražiteli na základě žádosti potvrzení o přechodu vlastnického práva k vydražené věci k okamžiku udělení příklepu.“⁷⁹

Protože je toto ustanovení třeba použít obdobně, dospíváme k závěru, že soudní exekutor vydá vydražiteli na základě jeho žádosti potvrzení o přechodu práva k doménovému jménu k okamžiku udělení příklepu. Obdobně jako v případě výše zmíněného dědění by toto potvrzení mělo sdružení CZ.NIC postačovat k tomu, aby byla řádně provedena změna držitele práv k doménovému jménu.

3.2.5 Možnost bránit se zpeněžení doménového jména

Již dříve jsme zmínili, že mezi základní zásady exekuce patří to, že exekuce musí být provedena způsobem vhodným z pohledu výše pohledávky a předmětu, kterým má být pohledávka uspokojena. Dle judikatury je na povinném, aby tvrdil a prokázal, že prodej práva k doménovému jménu není způsob vhodný, protože lze postihnout jiné majetkové hodnoty způsobem vhodnějším. Primární obranou dlužníka tedy může být tvrzení a prokázání, že má jiný vhodnější majetek, ze kterého může být pohledávka oprávněného uspokojena.

Podle § 314a občanského soudního řádu se samotná exekuce v případě peněžitě pohledávky provede tak, že dlužník povinného (tzv. poddlužník) vyplatí oprávněnému pohledávku v rozsahu, v jakém byla nařízením výkonu postižena.⁸⁰ Toto provedení je založeno na dobrovolnosti a poddlužník tuto pohledávku oprávněnému vyplatit nemusí. Pakliže tak však neučiní, má oprávněný možnost podat tzv. poddlužnickou žalobu dle § 315 občanského soudního řádu. Toto ustanovení s účinností od 1. 1. 2013 zní následovně:

„Nevyplatí-li dlužník povinného oprávněnému pohledávku podle § 314a odst. 2, popřípadě podle § 314b odst.

74 Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz: platná od 1. 12. 2012. In: CZ.NIC [online]. 2011 [cit. 3. 2. 2013]. Dostupné z: http://www.CZ.NIC/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSdNg_20121201.pdf

75 PRŮCHOVÁ DURAJOVÁ, Zuzana. Problematika nároku na domény spojené s pozůstalostí a následným dědicím vypořádáním. *ITprávo - server o internetovém a počítačovém právu* [online]. 20. 5. 2003 [cit. 6. 8. 2012]. Dostupné z: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=2356704>

76 § 175q odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

77 § 460 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013].

Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

78 § 314b odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

79 § 329a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 3. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

80 § 314a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

*1 a 3, může oprávněný proti dlužníku povinného vlastním jménem podat návrh na výkon rozhodnutí, jestliže jej mohl podat povinný, jinak se domáhat vyplacení pohledávky v řízení podle části třetí, popřípadě v řízení podle zvláštního zákona. [...]*⁸¹

Zřejmě legislativní chybou byl v tomto ustanovení ponechán odkaz na § 314b odst. 1 a 3, protože po novele občanského soudního řádu ve znění účinném od 1. 1. 2013 bylo ustanovení § 314b přečíslováno na § 314c, ale k žádné obsahové změně tohoto ustanovení nedošlo, navíc § 314b ve znění účinném od 1. 1. 2013 odstavec třetí ani neobsahuje. Tento legislativní odkaz byl tedy chybný. Tato legislativní chyba byla napravena dle našeho názoru poněkud nesystematicky zákonem č. 45/2013 Sb., zákon o obětech trestných činů a o změně některých zákonů, a vadný odkaz „§ 314b odst. 1 a 3“ byl nahrazen již správným odkazem na „§ 314c odst. 1 a 3“.

Otázka dále zní, je-li možné podat podlužnickou žalobu ve smyslu § 315 občanského soudního řádu, pokud bude účelné namísto postupu dle § 314a nařídit prodej práv k doménovému jménu v dražbě. Domníváme se, že postup podle § 315 občanského soudního řádu směřuje spíše směrem k převodu práv k doménovému jménu na osobu oprávněného, nikoliv k samotnému uspokojení peněžité pohledávky. Opět se tedy dostáváme zpět k primárnímu cíli exekučního řízení, kdy cílem je uhrazení peněžité pohledávky. Jsme tedy toho názoru, že postup podle § 315 občanského soudního řádu v případě, že má dojít k dražbě práv k doménovému jménu, použít nelze.

Bránit se provedení prodeje práv k doménovému jménu v rámci prodeje pohledávky v dražbě však lze vylučovací žalobou (též tzv. excindační žalobou) dle § 267 občanského soudního řádu, což plyne i z ustanovení § 328b odst. 6 občanského soudního řádu, podle kterého exekutor odročí dražbu až do pravomocného rozhodnutí o žalobě na vyloučení prodávané věci z výkonu rozhodnutí (§ 267 občanského soudního řádu).⁸²

Odpověď na otázku, kdy lze podat vylučovací žalobu, dává Nejvyšší soud v usnesení ze dne 28. 3. 2012, sp. zn. 20 Cdo 759/2012, takto:

„Smyslem (účelem) excindační (vylučovací) žaloby podle § 267 o. s. ř. je poskytnout právní ochranu osobám, které mají k majetku (k věcem, právům nebo jiným majetkovým hodnotám), jež byl postižen výkonem rozhodnutí (exekucí), takové právo (právní vztah), které nepřipouští, aby nařízený výkon rozhodnutí (exekuce) byl proveden a aby se tak postižený majetek stal zdrojem pro uspokojení oprávněného [...]. K excindační žalobě podle § 267 odst. 1 o. s. ř. je aktivně věcně legitimována třetí osoba (osoba rozdílná od oprávněného, dalšího oprávněného a povinného), jejíž věc, právo nebo jiná majetková hodnota byla postižena nařízením výkonu rozhodnutí (exekuce), ačkoliv k ní má takové právo (hmotněprávní

vztah), které výkon rozhodnutí (exekuci) nepřipouští. Právem nepřipouštějícím výkon rozhodnutí (exekuci) je vlastnické právo (srov. § 126 obč. zák.) a spoluvlastnické právo, excindační žalobou se dále může úspěšně bránit též oprávněný držitel věci (§ 129, § 130 obč. zák.).“⁸³

Nejvyšší soud sice v případě práva nepřipouštějícího exekuci hovoří o vlastnickém právu, o právu spoluvlastníkem a držiteli věci, ale domníváme se, že nejde o vyčerpávající výčet práv a vylučovací žaloba se může vztahovat též na práva k doménovému jménu. Ustanovení § 267 občanského soudního řádu totiž nehovoří o hmotných věcech, ale o majetku, který nepřipouští výkon rozhodnutí. Protože jsme dospěli k závěru, že v případě práv k doménovému jménu se jedná o jiné majetkové hodnoty, pak jsme toho názoru, že vylučovací žalobu může podat též subjekt, jemuž práva mající majetkovou hodnotu, na rozdíl od osoby povinného, skutečně náležejí. Jiný subjekt, jak je patrné z výše uvedeného judikátu, tuto žalobu podat nemůže.

Nesmíme ovšem zapomenout na subsidiární použití občanského soudního řádu ve vztahu k exekučnímu řádu. Ustanovení § 66 až § 69 exekučního řádu upravují postup při prodeji movitých věcí a nemovitostí v exekuci. Zajímavé je pro nás zejména ustanovení § 68 exekučního řádu, které upravuje postup při vyškrtnutí věci ze soupisu, které si myslíme, že je v tomto případě nutné aplikovat. Podle § 69 exekučního řádu se použijí na exekuci prodejem movitých věcí a nemovitostí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu upravující výkon rozhodnutí prodejem movitých věcí a nemovitostí.⁸⁴

Stejně jako v případě jiných exekučních návrhů (např. návrh na zastavení exekuce) je nutné před žalobou dle § 267 občanského soudního řádu podat návrh prostřednictvím soudního exekutora a to ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se navrhopatel dozvěděl o soupisu věci. Opožděný návrh exekutor odmítne. O tomto návrhu musí exekutor rozhodnout do 15 dnů od jeho doručení. Soudní exekutor tedy o návrhu „nějakým“ způsobem rozhodne, a pokud návrhu nevyhoví, teprve poté je možné podat žalobu na vyloučení věci podle § 267 občanského soudního řádu ve lhůtě 30 dnů od doručení rozhodnutí exekutora, který včasné podanému návrhu byť jen zčásti nevyhověl.⁸⁵

Prodeje práv k doménovému jménu v dražbě se dle našeho názoru nemůže úspěšně bránit osoba povinného, ani registrátor ani sdružení CZ.NIC, ale pouze osoba, které právo k doménovému jménu skutečně náleží, a chybou došlo k tomu, že za osobu oprávněnou k doménovému jménu je považován povinný.

⁸¹ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2012, sp. zn. 20 Cdo 759/2012.

In: *Codexis Academia* [právní informační systém]. ATLAS consulting s.r.o. [cit. 2. 2. 2013].

⁸² § 66 až § 69 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 6. 2. 2012]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

⁸³ § 68 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 6. 2. 2012]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

⁸¹ § 315 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

⁸² § 328b odst. 6 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 2. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

Pokud se osoba, které skutečně svědčí práva k doménovému jménu, o prodeji doménového jména dražbě dozví, je postup obrany poměrně jasný. Nejdříve je třeba, aby tato oprávněná osoba podala včasný návrh na vyškrtnutí věci ze soupisu podle § 68 exekučního řádu u soudního exekutora, který věc pojal do soupisu movitých věcí dle § 66 exekučního řádu. Pokud návrhu není vyhověno, může se v rámci podané vylučovací žaloby dle § 267 občanského soudního řádu tato osoba domáhat, aby bylo právo k doménovému jménu z exekuce vyloučeno.

Pokud se skutečný držitel práv k doménovému jménu o tomto exekučním řízení a prodeji v dražbě nedozví, tak s velkou pravděpodobností nepodá příslušné opravné prostředky a o práva k doménovému jménu přijde. Přesně jaké nároky by taková osoba mohla vznášet, již nespadá do rozsahu tohoto článku, nicméně předpokládáme, že minimálně nárok z bezdůvodného obohacení by vůči povinnému jí vznikl.

3.2.6 Dílčí závěr

Postup při provádění exekuce je tedy takový, že exekuční příkazy a další korespondence by dle našeho názoru měla být doručována jak povinnému, tak dotčenému registrátorovi a též sdružení CZ.NIC – tyto jsou zavázáni zákazem, aby nepřevdli práva k doménovému jménu na jiný subjekt.

V daném případě je vhodné použít postup podle § 314b občanského soudního řádu, který pro zpeněžení pohledávek odkazuje na postup při provádění dražby movitých věcí. Tento postup se tedy použije přiměřeně. V případě provedení dražby přejdou na vydražitele veškerá práva a povinnosti k doménovému jménu. O tomto lze požadovat vystavení potvrzení, na jehož základě by měl ať už dotčený registrátor, nebo sdružení CZ.NIC, změnu v registrech provést.

V rámci tohoto způsobu provedení exekuce nelze podat poddlužnickou žalobu.

Lze se ale bránit žalobou excidanční – bránit se může pouze osoba, které právo k doménovému jménu skutečně náleží a je osobou odlišnou od osoby povinné.

3.3 Rizika pro dražitele

V průběhu dražby práv k doménovým jménům se může každý subjekt svobodně rozhodnout, zda práva k doménovému jménu chce přijmout a tedy učinit v dražbě podání, či nikoliv. Přestože jsme dospěli k závěru, že vydražení práv k doménovému jménu je právně možným způsobem, jak práva k doménovému jménu nabyt, je nutné poznamenat, že vydražitel musí dopředu počítat s dopady, které toto vydražení doménového jména může mít.

Doména může být registrována (podle našeho názoru i převedena na jiného, resp. zděděna) i přesto, že tímto dojde k zásahu do práv třetí osoby a to zejména zásahem do práva na ochranu názvu právnické osoby (§ 19b odst. 2 občanského zákoníku), ochrany obchodní firmy podnikatele – právnické i fyzické osoby (§ 12 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník), práva na

ochranu před nekalou soutěží – vyvolání nebezpečí záměny, parazitování na pověsti či naplnění generální klauzule nekalé soutěže (§ 44 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník), práva k ochranné známce (§ 8 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách), do osobnostních práv (§ 13 a násl. občanského zákoníku).^{86,87}

Vydražitel sám tedy podle našeho názoru musí dopředu zvážit, zda nabytím práv k doménovému jménu nebude zasahovat do některých z výše uvedených práv třetích osob, protože pokud by do nich zasáhl, mohl by se lehce stát terčem žalob oprávněných subjektů.

4. Specifika správní a daňové exekuce

Vykonávací řízení je možné zahajovat a vést i podle dalších právních předpisů. Uvedeme tedy specifika tzv. správní a daňové exekuce.

4.1 Vztah správní exekuce a daňové exekuce

Nejprve je třeba vymezit, jaký je vlastně vztah mezi tzv. správní exekucí a tzv. daňovou exekucí. Zároveň připomeňme, že v tomto článku řešíme toliko vymození peněžité pohledávky.

Podle § 262 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“) platí:

„Při správě daní se správní řád nepoužije.“⁸⁸

Podle § 177 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) platí:

„Základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až 8 se použijí při výkonu veřejné správy i v případech, kdy zvláštní zákon stanoví, že se správní řád nepoužije, ale sám úpravu odpovídající těmto zásadám neobsahuje.“⁸⁹

Daňový řád obsahuje úpravu základních zásad v § 2 až § 9, lze tedy dospět k závěru, že při daňové exekuci se správní řád opravdu nepoužije, protože úpravu odpovídající těmto zásadám obsahuje.

Protože se zabýváme exekucí na vymození peněžitých plnění, je pro nás zajímavé zejm. ustanovení § 106 odst. 3 správního řádu:

86 JANSÁ, Lukáš. Konflikt domény s ochrannou známkou nebo obchodní firmou. *Právo IT* [online]. 25. 4. 2007 [cit. 3. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.pravoi.cz/article/konflikt-domeny-s-ochrannou-znamkou-nebo-obchodni-firmou>

87 ŠEBESTA, Kamil; SÁGNEROVÁ, Zuzana. Doménová jména – jak omezit spory o jejich užívání. *ELAW.cz | právo, judikatura, novinky, vzory smluv a podání* [online]. 26. 4. 2010 [cit. 3. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.elaw.cz/cs/pravo-it/210-domenova-jmena-jak-omezit-spory-o-jejich-uzivani.html>

88 § 262 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 10. 3. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

89 § 177 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 10. 3. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

„Pro exekuci, vybírání a evidenci peněžitých plnění se uplatní postup pro správu daní.“⁹⁰

Tím je tedy dán vztah mezi správním řádem a daňovým řádem – při daňové exekuci se správní řád nepoužije vůbec, při správní exekuci na peněžitě plnění se uplatní postup pro správu daní dle daňového řádu.

Exekučním titulem pro správní exekuci je buď vykonatelné rozhodnutí dle § 74 správního řádu, nebo schválený soudní smír dle § 141 správního řádu. Tento exekuční titul může uplatnit buďto orgán, který tento exekuční titul vydal, nebo osoba oprávněná z tohoto exekučního titulu. Vymáhanou peněžitou povinností může být například pokuta uložená za správní delikty, náhrada škody a paušální náhrada nákladů řízení, pořádková pokuta apod. Exekuční titul se uplatňuje u tzv. *exekučního správního orgánu*, což je správní orgán, který je podle správního řádu nebo zvláštního zákona (daňového řádu) oprávněn k exekuci. Exekučním správním orgánem je dle § 106 odst. 1 správního řádu pro peněžitá plnění obecný správce daně, příp. dle odstavce druhého sám obecní úřad nebo krajský úřad, který exekuční titul vydal; tento úřad ale může o provedení exekuce obecného správce daně požádat.^{91,92}

Tímto je de facto vyčerpána právní úprava dle správního řádu, a proto se budeme nadále zabývat specifiky postupu pro správu daní dle daňového řádu, protože tento postup se uplatní jak pro daňovou, tak správní exekuci.

4.2 Postup a specifika daňové exekuce

4.2.1 Vztah daňového řádu a občanského soudního řádu

Podle § 177 daňového řádu platí:

„Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při daňové exekuci podle občanského soudního řádu.“⁹³

Dá se tedy říct, že vztah daňového řádu k občanskému soudnímu řádu lze připodobnit vztahu exekučního řádu k občanskému soudnímu řádu. Jedná se tedy v obou případech o vztah subsidiární.

„Subsidiaritu občanského soudního řádu je třeba vykládat v tom smyslu, že nestanoví-li zákon něco jiného, použije se právě občanský soudní řád (mysleno v širším slova smyslu než jen část šestá Výkon rozhodnutí). V průběhu daňové exekuce bude správce daně a osoby zúčastněné operovat s termíny obsaženými v daňovém řádu (např. dlužník, poddlužník, daňový exekutor, úřední osoba).

Pro účely daňové exekuce je třeba přiblížit k základním zásadám správy daní, které doplňují, popřípadě modifikují zvláštní zásady řízení o výkonu rozhodnutí, potažmo zásady občanského řízení soudního. Jinými slovy, vztah základních zásad správy daní a občanského soudního řízení bude obdobný vztahu základních zásad správy daní k zásadám správního řízení. **Absolutně nepoužitelné zásady občanského soudního řádu pro účely exekučního řízení jsou zásada dispozitivní, projednací, veřejnosti a ústnosti.**^{94,94}

Typickým problémem bývá to, jak subsidiaritu zákona aplikovat. Na tuto otázku odpovídá komentář k daňovému řádu takto:

„Výsledkem nové úpravy je samostatná úprava daňové exekuce v daňovém řádu. Samostatná v tom smyslu, že pravomoci správce daně v pozici exekučního orgánu jsou upraveny přímo v daňovém řádu. V ostatním bude třeba vždy zkoumat, zda je konkrétní ustanovení občanského soudního řádu použitelné i pro daňovou exekuci, popřípadě zda právě v tom konkrétním případě neupravuje daňový řád institut samostatně (role manžela v exekučním řízení, vylučovací žaloby atd.). [...] Občanský soudní řád však zase přináší problémy v případě neúplné úpravy v daňovém řádu. Nastane-li taková situace, bude nutné aplikovat výkladové metody právních předpisů, popřípadě užít analogii k vyplnění mezery, která je u procesního práva přípustná (nutno podotknout, že pouze ve prospěch osoby zúčastněné na správě daní).“⁹⁵

4.2.2 Obrana, tedy vyloučení majetku z daňové exekuce

Na problematiku vyloučení majetku z exekuce (tedy snaha zabránit exekuci postižením práva k doménovému jménu) lze uplatnit obecnou úpravu v občanském soudním řádu. Každá osoba, které svědčí právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí, má možnost po nařízení daňové exekuce podat návrh na vyloučení tohoto majetku z výkonu rozhodnutí.⁹⁶

„Návrh na vyloučení majetku z daňové exekuce mohou podat osoby, kterým byl doručen exekuční příkaz, a to ve lhůtě 15 ode dne doručení exekučního příkazu. Ostatní osoby pak mají stanovenou subjektivní lhůtu 15 dnů, která začíná běžet ode dne, kdy se dozvěděly, že na jejich majetek byla nařízena daňová exekuce, a objektivní lhůtu do doby provedení daňové exekuce. [...] Exekuční správní orgán musí o návrhu rozhodnout ve lhůtě 30 dnů. Odvolací lhůta je pak stanovena v délce 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí o vyloučení majetku. S majetkem, který je předmětem návrhu na vyloučení,

90 § 106 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 10. 3. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

91 HORZINKOVÁ, Eva; NOVOTNÝ Vladimír. *Správní právo procesní*. 3. Aktualiz. A dopl. Vyd. Praha: Leges, 2010, 360 s. ISBN 9788087212349. S. 291 – 297.

92 § 103 až § 106 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 10. 3. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

93 § 177 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 10. 3. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

94 LICHNOVSKÝ, Ondřej; ONDRÝSEK, Roman a kol. *Daňový řád. komentář*. 2. Vyd. Praha: C.H.Beck, 2011, xii, 602 s. ISBN 9788074003905. S. 395.

95 LICHNOVSKÝ, Ondřej; ONDRÝSEK, Roman a kol. *Daňový řád. komentář*. 2. Vyd. Praha: C.H.Beck, 2011, xii, 602 s. ISBN 9788074003905. S. 397.

96 LICHNOVSKÝ, Ondřej; ONDRÝSEK, Roman a kol. *Daňový řád. komentář*. 2. Vyd. Praha: C.H.Beck, 2011, xii, 602 s. ISBN 9788074003905. S. 294.

*není možné nakládat po dobu celého řízení. Následně je možné podat i návrh na soudní přezkum vydaného rozhodnutí v rámci správního soudnictví.*⁹⁷

4.2.3 Prohlášení o majetku

Podle § 180 daňového řádu platí, že pokud nemůže být vymáhaný nedoplatek uhrazen příkazáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb, má na výzvu správce daně dlužník povinnost podat ve stanovené lhůtě prohlášení o majetku.

Příkazáním pohledávky z účtu tedy má jistou prioritu, protože takový způsob provedení exekuce je nejhospodárnější. Pokud by byl dlužník k podání takového prohlášení vyzván, měl by dle našeho názoru do prohlášení uvést i veškerá práva k doménovým jménům, která mu svědčí, protože mají zpeněžitelnou majetkovou hodnotu. Porušením této povinnosti se dlužník vystavuje nebezpečí trestního stíhání, přičemž povinnost mlčenlivosti exekučního správního orgánu se pro účely trestního řízení neuplatní.⁹⁸

Poměrně důležitým je ustanovení § 180 odst. 6 daňového řádu, podle kterého jsou právní úkony dlužníka, které se týkají jeho majetku, učiněné poté, co byl vyzván k podání prohlášení o majetku, s výjimkou některých úkonů v zákoně uvedených, neúčinné. Na to by tedy měli dlužníci a zejména subjekty v rámci převodních smluv nabývající práva k doménovým jménům pamatovat, resp. ošetřit, co se stane v případě, že by na subjekt převádějící práva k doménovým jménům byla vedena daňová exekuce.⁹⁹

4.2.4 Postižení majetkových práv

V § 186 a násl. daňového řádu jsou obsažena ustanovení o daňové exekuci postižením majetkových práv. Z těchto ustanovení se dozvídáme:

*„Při daňové exekuci postižením majetkových práv správce daně ukládá exekučním příkazem povinnosti dlužníkovi a poddlužníkovi, který je oprávněn nakládat s majetkovým právem dlužníka.“*¹⁰⁰

Opět tedy zákon hovoří o dlužníkovi a poddlužníkovi a vyvstává otázka, kdo je v rámci zkoumané problematiky poddlužníkem. Nemáme důvod odchylovat se od našeho již dříve odůvodněného názoru, že za poddlužníka by se mělo považovat jak sdružení CZ.NIC, tak samotný registrátor.

„Nesplní-li poddlužník povinnost stanovenou mu exekučním příkazem a zákonem řádně a včas, má správce

*daně nárok na její splnění z prostředků tohoto poddlužníka; tento nárok správce daně uplatní podáním žaloby k soudu.“*¹⁰¹

Toto ustanovení se zcela na danou situaci nehodí, protože správce daně by těžko stanovoval povinnost sdružení CZ.NIC nebo registrátorovi, kterou by měli jakožto poddlužníci plnit – oni nemají za dlužníkem pohledávku, kterou by mohli správci daně vyplatit.

Daňový řád v tomto oddíle upravuje postup pro daňovou exekuci srážkami ze mzdy [§ 178 odst. 5 písm. a) daňového řádu], příkazáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb [§ 178 odst. 5 písm. b) daňového řádu], příkazáním jiné peněžité pohledávky [§ 178 odst. 5 písm. c) daňového řádu], postižením jiných majetkových práv [§ 178 odst. 5 písm. d) daňového řádu]. Pokud použijeme jako v případě občanského soudního řádu vylučovací metodu, zůstane nám jako použitelný postup **postižení jiných majetkových práv** dle § 192 a § 193 daňového řádu.

*„Při provádění daňové exekuce postižením jiných majetkových práv dlužníka, než podle § 178 odst. 5 písm. a) až c), za podmínky, že nejsou spojena s jeho osobou a jsou převoditelná na jiného, se přiměřeně použije ustanovení o provádění takového způsobu daňové exekuce, který odpovídá povaze majetkového práva, které je postiženo exekucí.“*¹⁰²

Zde můžeme navázat na předešlé závěry – tedy že právo k doménovému jménu není spojeno s osobou dlužníka a je převoditelné na jiného. Z toho plyne, že se tedy dají přiměřeně použít ustanovení o provádění takového způsobu exekuce, který odpovídá povaze práva k doménovému jménu. Způsoby provedení exekuce jsou vypočteny v § 178 odst. 5 daňového řádu a kromě těch, které jsme již zmínili, patří mezi způsoby provedení daňové exekuce prodej movitých věcí, nebo prodej nemovitostí.

Otázkou zůstává, který ze způsobů provedení daňové exekuce nejvíc odpovídá povaze práva k doménovému jménu. S ohledem na úpravu § 314b občanského soudního řádu, kdy lze při prodeji jiného majetkového práva postupovat dle § 328b, § 329 odst. 1 až 6 a § 329a až 330a občanského soudního řádu, což jsou ustanovení týkající se prodeje movitých věcí v dražbě (nikoliv tedy § 335 a násl. občanského soudního řádu, které řeší prodej nemovitostí), lze dospět k závěru, že lze na provedení daňové exekuce přiměřeně použít ustanovení týkající dražby movitých věcí, tj. ustanovení § 194 až § 217 daňového řádu.

4.3 Dílčí závěr

Naším cílem bylo zamyslet se nad specifiky správní a daňové exekuce.

Dospěli jsme k závěru, že při daňové exekuci se použijí ustanovení pouze daňového řádu, při správní

97 LICHNOVSKÝ, Ondřej; ONDRÝSEK, Roman a kol. *Daňový řád: komentář*. 2. Vyd. Praha: C.H.Beck, 2011, xii, 602 s. ISBN 9788074003905. S. 294.

98 § 180 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 10. 3. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

99 § 180 odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 10. 3. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

100 § 186 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 10. 3. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

101 § 186 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 10. 3. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

102 § 192 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 10. 3. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

exekuci na peněžitě plnění se uplatní postup pro správu daní dle daňového řádu. V obou případech je tedy nutné postupovat dle daňového řádu.

Zabývali jsme se pouze situací, kdy je vymáhána peněžitá pohledávka (např. pokuta, náhrada škody, náklady řízení apod.). Exekucním správním orgánem je obecný správce daně, příp. obecní nebo krajský úřad, který vydal exekuční titul (ty ovšem mohou o provedení exekuce požádat obecného správce daně).

Nelze-li provést exekuci příkázáním pohledávky z peněžního účtu, může správce daně uložit dlužníkovi podat prohlášení o majetku, ve kterém by dlužník měl pravdivě uvést veškerá majetková práva, která mu náleží. Tedy i případná práva k doménovým jménům. Jinak se vystavuje nebezpečí trestního stíhání.

Dále jsme dospěli k závěru, že v rámci postupu dle daňového řádu lze provést exekuci dražbou práva k doménovému jménu jako by docházelo k provádění dražby movitých věcí. Daňový řád totiž stanoví, že v případě, že jsou postihována jiná majetková práva dlužníka, která nejsou spojena s osobou dlužníka a zároveň jsou převoditelná na jiného, lze přiměřeně použít ustanovení o provádění jiného způsobu exekuce, které odpovídá povaze tohoto jiného majetkového práva.

Dospíváme k závěru, že lze provést postižení práv k doménovému jménu taktéž v daňové exekuci (a i ve správní exekuci). Postup při provádění samotné dražby je v rámci daňového řádu a občanského soudního řádu velmi podobný.

5. Závěr

V rámci tohoto článku jsme se zabývali otázkou, zda lze finanční pohledávku oprávněného uspokojit prostřednictvím práva k doménovému jménu.

V souladu s právní doktrínou a soudní judikaturou jsme dospěli k závěru, že právo k doménovému jménu má majetkovou hodnotu, kterou ovlivňuje zejména konkrétní znění doménového jména, ale také další faktory (například vyslovitelnost domény, návštěvnost, konkovka, stáří, shoda s ochrannou známkou). Její cenu lze zjistit znaleckým posudkem. Ohledně převoditelnosti jsme dospěli též k pozitivnímu závěru, protože dle pravidel sdružení CZ.NIC je právo k doménovému jménu převoditelné. Ohledně spojení práva k doménovému jménu s osobou držitele je odpověď problematičtější, protože v některých případech lze souhlasit s tím, že míra spojení je vyšší (například odpovídá-li doménové jméno jménu fyzické osoby apod.). Nicméně i v tomto případě jsme dospěli k závěru, že doménové jméno není spojeno s osobou držitele, zejména protože je právní doktrínou zastáván názor o zastavitelnosti práva k doménovému jménu a o jeho děditelnosti – přičemž práva osobnostní (osobovat si autorství, právo udělit svolení ke změně či zásahu do díla, které je spojeno s osobou povinného) zanikají smrtí autora, zatímco právo k doménovému jménu smrtí nezaniká a přechází na dědice.

Dospěli jsme proto k závěru, že peněžitou pohledávku oprávněného lze uspokojit v rámci výkonu roz-

hodnutí i postižením práva k doménovému jménu dle § 320 občanského soudního řádu tzv. postižením jiných majetkových práv.

Zabývali jsme se rovněž tím, zda lze práva k doménovému jménu zpeněžit v dražbě obdobně jako jiné peněžitě pohledávky. Dle ustanovení § 314b občanského soudního řádu soud, je-li to účelné, namísto příkázání peněžitě pohledávky nařídí prodej jiného majetkového práva v dražbě. Dle našeho názoru je právě toto případ, kdy to účelné je. Jedná se o právo ocenitelné penězi, které je běžně na internetových aukcích draženo. Proto jsme dospěli k závěru, že právo k doménovému jménu lze zpeněžit v dražbě obdobně jako např. jinou peněžitou pohledávku.

Okrajově jsme se v tomto článku zabývali též specifiky správní a daňové exekuce a dospěli jsme k závěru, že na vymození peněžitě povinnosti v těchto případech se použije postup dle daňového řádu. Daňový řád je založen na principu vyloučení použití správního řádu a na subsidiárním použití občanského soudního řádu. Sám obsahuje právní úpravu, která umožňuje přiměřené použití toho způsobu provedení exekuce, který odpovídá povaze majetkového práva, které je postiženo exekucí. S ohledem na to jsme dospěli k závěru, že obdobně jako podle občanského soudního řádu lze dle daňového řádu provést prodej práv k doménovému jménu dle ustanovení o dražbě movitých věcí.

Závěrem tohoto článku tedy shrňme, že dle našeho právního názoru je možné *de lege lata* uspokojit finanční pohledávku oprávněného postižením práv povinného k doménovému jménu dle občanského soudního řádu, ale i ve správní a daňové exekuci.

6. Literatura

6.1 Právní předpisy

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 6. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

Zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 1. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 1. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 6. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [online]. AION CS 2010-2012 [cit. 1. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [on-line]. AION CS 2010-2012 [cit. 10. 3. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. In: *Zákony pro lidi.cz* [on-line]. AION CS 2010-2012 [cit. 10. 3. 2013]. Dostupné z: <http://www.zakonyprolidi.cz/>

6.2 Soudní rozhodnutí

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 3. 3. 1998, sp. zn. 2 Odon 46/97. In: *Codexis Academia* [právní informační systém]. ATLAS consulting s.r.o. [cit. 8. 2. 2012].

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 9. 2009, sp. zn. 33 Cdo 1977/2007. In: *Codexis Academia* [právní informační systém]. ATLAS consulting s.r.o. [cit. 8. 2. 2013].

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 19. 04. 2012, sp. zn. 23 Cdo 3407/2010. In: *Codexis Academia* [právní informační systém]. ATLAS consulting s.r.o. [cit. 1. 11. 2012].

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 9. 6. 2000, sp. zn. 21 Cdo 2587/99. In: *Codexis Academia* [právní informační systém]. ATLAS consulting s.r.o. [cit. 8. 2. 2012].

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 3. 2007, sp. zn. 20 Cdo 1818/2006. In: *Codexis Academia* [právní informační systém]. ATLAS consulting s.r.o. [cit. 1. 11. 2012].

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 3. 2012 sp. zn. 20 Cdo 759/2012. In: *Codexis Academia* [právní informační systém]. ATLAS consulting s.r.o. [cit. 2. 2. 2013].

6.3 Tištěná odborná literatura

BUREŠ, Jaroslav; DRÁPAL Ljubomír; KRČMÁŘ Zdeněk. *Občanský soudní řád: komentář*. 7. Vyd. Praha: C.H. Beck, 2006, viii s., s. 1043-2088. ISBN 8071793787.

DRÁPAL, Ljubomír. *Občanský soudní řád: komentář*. 1. Vyd. Praha: C. H. Beck, 2009, xviii s., s. 1581-3343. ISBN 9788074001079.

HORZINKOVÁ, Eva; NOVOTNÝ Vladimír. *Správní právo procesní*. 3. Aktualiz. A dopl. Vyd. Praha: Leges, 2010, 360 s. ISBN 9788087212349.

LICHNOVSKÝ, Ondřej; ONDRÝSEK, Roman a kol. *Daňový řád: komentář*. 2. Vyd. Praha: C.H.Beck, 2011, xii, 602 s. ISBN 9788074003905.

PELIKÁNOVÁ, Radka; ČERMÁK, Karel. *Právní aspekty doménových jmen*. Praha: Linde, 2000. 210 s. ISBN 80-7201-245-2.

ŠVESTKA, Jiří; SPÁČIL Jiří; ŠKÁROVÁ Marta; Milan HULMÁK a kol. *Občanský zákoník: komentář*. 1. Vyd. Praha: C.H. Beck, 2008., 1221 s. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-004-1.

TRIPES, A. *Exekuce v soudní praxi. Beckovy příručky pro právní praxi*. Praha: C.H. Beck. 2006. ISBN 80-7179-489-9.

6.4 Elektronické prameny

BENEŠ, Ondřej. *Několik poznámek k aktuálním změnám v exekčním řádu a k zavedení povinné předžalobní výzvy*. Epravo.cz – Sběrka zákonů, judikatura, právo [online]. 11. 1. 2013 [cit. 11. 1. 2013]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/>

clanky/nekolik-poznamek-k-aktualnim-zmenam-v-exekucnim-radu-a-k-zavedeni-povinne-predzalobni-vyzvy-88306.html

Často kladené dotazy. CZ.NIC, z. s. p. o. CZ.NIC [online]. 2012 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.CZ.NIC/page/383/>

ČIČÁK, Matěj. *Život po smrti: Zdědit můžete i internetovou doménu* [online]. Mladá fronta, a.s., 2012 [cit. 1. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.zive.cz/clanky/zivot-po-smrti-zdedit-muzete-i-internetovou-domenu/sc-3-a-165131/default.aspx>

DURAJOVÁ, Zuzana. *Doménové jméno jako předmět zástavního práva*. ITprávo – server o internetovém a počítačovém právu [online]. 2010 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?x=2267365>

EMR, David; KROFT Michal. *Přejete si zastavit doménové jméno?* Epravo.cz – Sběrka zákonů, judikatura, právo [online]. 22. 10. 2001 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/prejete-si-zastavit-domenove-jmeno-15260.html?mail>

Jakou hodnotu má vaše doména? Marketer [online]. 7. 4. 2008 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://marketer.cz/20080407-jakou-hodnotu-ma-vase-domena/>

JANSA, Lukáš. *Konflikt domény s ochrannou známkou nebo obchodní firmou*. Právo IT [online]. 25. 4. 2007 [cit. 3. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.pravoit.cz/article/konflikt-domeny-s-ochrannou-znamkou-nebo-obchodni-firmou>

KUDLÁČEK, Luboš. *Doména .CZ opět zlevňuje*. NETzin.cz: Magazín o Internetu a webu [online]. 2. 2. 2012 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.netzin.cz/2012/domena-cz-opet-zlevnuje.php>

MALIŠ, Petr. *Právní povaha doménových jmen – I. díl*. Právo IT [online]. 9. 4. 2010 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.pravoit.cz/article/pravni-povaha-domenovych-jmen-i-dil>

Nakládání s doménovými jmény (převod, přechod, zástava, zánik). Doménové spory [online]. 2011 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://domenovespory.blogspot.cz/2011/06/nakladani-s-domenovymi-jmeny-prevod.html>

Pravidla registrace doménových jmen v ccTLD .cz: platná od 1. 12. 2012. In: CZ.NIC [online]. 2011 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: http://www.CZ.NIC/files/nic/doc/Pravidla_registrace_CZ_DSDng_20121201.pdf

PRŮCHOVÁ DURAJOVÁ, Zuzana. *Problematika nároku na domény spojené s pozůstalostí a následným dědickým vypořádáním*. ITprávo – server o internetovém a počítačovém právu [online]. 20. 5. 2003 [cit. 6. 8. 2012]. Dostupné z: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?tisk=1&cx=132115>

SEHNÁLEK, David. *Právní povaha doménového jména*. ITprávo – server o internetovém a počítačovém právu [online]. 20. 5. 2003 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.itpravo.cz/index.shtml?tisk=1&cx=132115>

ŠEBESTA, Kamil; SÁGNEROVÁ, Zuzana. *Doménová jména – jak omezit spory o jejich užívání*. ELAW.cz | právo, judikatura, novinky, vzory smluv a podání [online]. 26. 4. 2010 [cit. 3. 2. 2013]. Dostupné z: <http://www.elaw.cz/cs/pravo-it/210-domenova-jmena-jak-omezit-spory-o-jejich-uzivani.html>

Znalecké posudky. Soudní znalec IT, znalecký posudek software – Mgr. Martin Ludma – Znalecké posudky. [online]. 2011 [cit. 3. 11. 2012]. Dostupné z: <http://www.martinludma.cz/znalecke-posudky>